

Suci

POGLAVLJE 1

Nastavak osvajanja Kanana

1 A poslije smrti Jošue, dogodilo se da su sinovi Izraelovi upitali GOSPODA govoreći: "Tko će od nas prvi poći na Kanaance da se bori protiv njih?"

2 A GOSPOD je rekao: "Neka Juda pođe; evo, predao sam zemlju u ruke njegove."

3 Tada je Juda rekao svome bratu Šimunu: "Uzađi sa mnom na moju ždrijebom *dobivenu parcelu* da se borimo protiv Kanaanaca, a ja ću isto tako poći s tobom na tvoju ždrijebom *dobivenu parcelu*." Tako je Šimun otišao s njim.

4 I Juda je uzašao i GOSPOD je predao Kanaance i Perizane u ruke njihove te su pogubili deset tisuća ljudi od onih u Bezeku.

5 A u Bezeku su našli i Adonibezeka te su zaratili protiv njega. Zatim su potukli Kanaance i Perizane.

6 No Adonibezek je pobjegao pa su ga progonili i uhvatili ga te mu odsjekli palce na rukama i nogama.

7 Tada je Adonibezek rekao: "Sedamdeset kraljeva kojima su odsječeni palčevi na rukama i na nogama sakupljalo je *hranu svoju* pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi je Bog uzvratio." Zatim su ga odveli u Jeruzalem i ondje je umro.

8 A Judini su sinovi udarili na Jeruzalem i osvojili ga te ga posjekli oštricom mača pa grad spalili ognjem.

9 A poslije toga sinovi Judini sišli su da se bore protiv Kanaanaca koji su živjeli u gorju i na jugu i u dolini.

10 Zatim je Juda otišao na Kanaance koji su živjeli u Hebronu (a ime Hebronu prije *je bilo* Kirjatarba) te je pogubio Šešaja i Ahimana i Talmaja.

11 I odande je otišao na stanovnike Debira, a ime Debiru prije *je bilo* Kirjatsefer.

12 Tada je Kaleb rekao: "Onome tko udari Kirjatsefer i osvoji ga, njemu ću dati svoju kćer Aksu za ženu."

13 I osvojio ga je Otniel, sin Kenaza, Kalebova mlađeg brata, te mu je on dao svoju kćer Aksu za ženu.

14 I dogodilo se, kad je ona došla *k njemu*, da ga je nagovorila da od njezinog oca zatraži polje. I sišla je s magarca *svojega*, a Kaleb joj je rekao: "Što hoćeš?"

15 Nato mu je ona rekla: "Daj mi blagoslov pošto si mi dao zemlju na jugu, daj mi i izvore vode." I Kaleb joj je dao Gornje izvore i Donje izvore.

16 A sinovi Kenijca, tasta Mojsijeva, uzašli su sa sinovima Judinim iz Palmova grada u Judinu pustinju, koja *leži* na jugu Arada te otišli *odande* i nastanili se među tim ljudima.

17 Zatim je Juda s bratom Šimunom otišao i pogubio Kanaance koji su živjeli u Sefatu te ga potpuno uništio. Zato je grad prozvan Horma.

18 A Juda je osvojio i Gazu s njenim područjem i Aškelon s njegovim područjem i Ekron s njegovim područjem.

19 I GOSPOD je bio s Judom te je on protjerao *stanovnike* gorja, ali nije mogao protjerati stanovnike doline zato što su oni imali željezna bojna kola.

20 I dali su Hebron Kalebu kako je Mojsije rekao te je on odande istjerao trojicu sinova Anakovih.

21 A Benjaminovi sinovi nisu protjerali Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu; nego Jebusejci prebivaju u Jeruzalemu sa sinovima Benjaminovim do dana današnjega.

22 I dom Josipov, i oni su uzašli protiv Betela i GOSPOD *je bio* s njima.

23 I dom je Josipovo poslan izviđati Betel. (A ime gradu prije *je bilo* Luz)

24 I uhode su ugledale čovjeka gdje izlazi iz grada pa su mu rekli: "Pokaži nam, molimo te, ulaz u grad pa ćemo ti iskazati milosrđe."

25 A kad im je on pokazao ulaz u grad, oni su potukli grad oštricom mača, ali su onoga čovjeka i svu njegovu obitelji pustili da odu.

26 I taj je čovjek otišao u zemlju Hetita i sagradio grad i nadjenao mu je ime Luz. To mu *je* ime do dana današnjega.

Neuspjeh potpunog osvajanja

27 Ni Manaše nije protjerao *stanovnike* Betšeana i njegovih naselja, ni Taanaka i njegovih naselja, ni stanovnike Dora i njegovih naselja, ni stanovnika Jibleama i njegovih naselja, ni stanovnika Megida i njegovih naselja. Tako su Kanaanci nastavili živjeti u toj zemlji.

28 I dogodilo se, kad je Izrael ojačao, da su Kanaancima nametnuli danak, ali ih nisu potpuno istjerali.

29 Ni Efrajim nije istjerao Kanaance koji su živjeli u Gezeru, te su Kanaanci živjeli u Gezeru među njima.

30 Ni Zebulun nije istjerao stanovnike Kitrona ni stanovnike Nahalola te su Kanaanci živjeli među njima i bili su dužni plaćati danak.

31 Ni Ašer nije istjerao stanovnike Aka, ni stanovnike Sidona, ni Ahlaba, ni Akziba, ni Helbe, ni Afika, ni Rehoba.

32 Tako su Ašerovci živjeli među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, jer ih nisu istjerali.

33 Ni Naftali nije istjerao stanovnike Betšemeša, ni stanovnike Betanata, nego je živio među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, međutim stanovnici Betšemeša i Betanata bili su dužni plaćati danak.

34 A Amorejci su potisnuli sinove Danove u goru i nisu im dopuštali da silaze u dolinu.

35 Tako bi Amorejci prebivali na gori Heresu, u Ajalonu i u Šaalbimu, no ruka je Josipova doma ojačala, tako da su bili dužni plaćati danak.

36 A područje Amorejaca *protežalo se* od Akrabimskog uspona, od stijene pa na više.

POGLAVLJE 2

Izraelova neposlušnost

1 Tada je anđeo GOSPODNJI uzašao iz Gilgala u Bokim te rekao: "Učinio sam da izađete iz Egipta i doveo sam vas u zemlju za koju sam se zakleo očevima vašim i rekao: 'Nikada neću raskinuti Savez svoj s vama.

2 A vi ne sklapajte pakt sa stanovnicima ove zemlje; srušite žrtvenike njihove!' Ali vi niste bili poslušni mome glasu. Zašto ste to učinili?

3 Zato sam i rekao: 'Neću ih istjerati pred vama, nego će vam oni biti *poput trnja* u bokovima vašim i bogovi njihovi bit će vam zamka.' "

4 I dogodilo se, kad je anđeo GOSPODNJI izgovorio te riječi svim sinovima Izraelovim da je narod podigao svoj glas i zaplakao.

5 I tako su nadjenuli ime tom mjestu Bokim te su ondje žrtvovali GOSPODU.

Jošua i smrt

6 A kad je Jošua otpustio narod, sinovi su Izraelovi otišli svaki na svoju baštinu da zaposjednu zemlju.

7 I narod je služio GOSPODU u sve dane Jošua i u sve dane starješina koji su nadživjeli Jošuu, koji su vidjeli sva velika djela GOSPODNJA što ih je on učinio za Izrael.

8 I Jošua, sin Nunov, sluga GOSPODNJI, umro je *kad je bio* star sto deset godina.

9 I pokopli su ga na području njegove baštine u Timnatheresu, na Efrajimovoj gori, sjeverno od brda Gaaša.

10 A kad se sav onaj naraštaj pridružio očevima svojim, podigao se poslije njih drugi naraštaj koji nije poznao GOSPODA, ni djela što ih je učinio za Izrael.

11 Tada su sinovi Izraelovi *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM i služiti baalima.

12 I napustili su GOSPODA, Boga očeva svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i *počeli* su slijediti druge bogove od onih bogova naroda koji su bili oko njih te su im se klanjali. I izazvali su GOSPODA na srdžbu.

13 Napustili su GOSPODA i služili su Baalu i Aštarti.

14 Nato se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te ih je predao u ruke pljačkašima koji su ih pljačkali i prodao ih je u ruke njihovim neprijateljima uokolo i više nisu mogli opstati pred neprijateljima svojim.

15 Kamo god bi odlazili, ruka je GOSPODNJA bila protiv njih na zlo, kako

je GOSPOD rekao i kako im se GOSPOD zakleo te su bili u velikoj nevolji.

GOSPOD podiže suce

16 Unatoč tome GOSPOD je počeo podizati suce koji su ih izbavljali iz ruku onih koji su ih pljačkali.

17 Ali oni ni svoje suce nisu slušali, nego su se odavali bludu s drugim bogovima te su im se klanjali. Brzo su skrenuli s puta kojim su hodili očevi njihovi *koji su* bili poslušni zapovjedima GOSPODNJIM; *no* oni nisu tako činili.

18 A kad im je GOSPOD podizao suce, tada je GOSPOD bio sa *svakim* tim sucem te ih je izbavljao iz ruku njihovih neprijatelja u sve dane toga suca; jer je to raskajalo GOSPODA, to njihovo stenjanje zbog onih koji su ih tlačili i mučili ih.

19 I dogodilo se, kad bi sudac umro, *da* bi se oni vraćali i iskvarili se više nego očevi njihovi, hodeći za drugim bogovima, služeći im i klanjajući im se. Nisu odustajali od svojih djela ni od svojih tvrdoglavih puteva.

20 Tada se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te je on rekao: "Zato što je taj narod prekršio moj savez što sam ga zapovjedio očevima njihovim i nije poslušao glasa mojega,

21 ni ja više neću pred njim istjerati ni jednoga od naroda što ih je Jošua ostavio kad je umro,

22 da bih ja pomoću njih prokušao Izraela: hoće li se oni držati puta GOSPODNJEGA hodeći njime kao što su *ga* se držali očevi njihovi, ili neće."

23 Stoga je GOSPOD ostavio te narode ne protjeravši ih prebrzo, niti ih je predao u ruke Jošuine.

POGLAVLJE 3

1 Ovo su narodi koje je GOSPOD ostavio da bi njima prokušavao Izraela, *baš* sve one *Izraelce* koji nisu upoznali sve ratove kanaanske;

2 samo da naraštaji sinova Izraelovih nauče, da ih se *tako* pouči ratovanju, barem one koji nisu o tome ništa znali.

3 *To su* pet velikaša filistejskih i svi Kanaanaci i Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu od gore Baalhermona do ulaza u Hamat.

4 Oni su ostali da se njima prokušava Izrael: da bi se doznalo hoće li slušati zapovijedi GOSPODNJE što ih je on zapovjedio očevima njihovim po ruci Mojsijevoj.

5 Tako su sinovi Izraelovi prebivali usred Kanaanaca, Hetita i Amorejaca i Perizana i Hivijaca i Jebusejaca.

6 I uzimali su njihove kćeri sebi za žene, a svoje kćeri davali njihovim sinovima i služili su njihovim bogovima.

7 I činili su sinovi Izraelovi ono što je zlo u očima GOSPODNJIM i zaboravili su GOSPODA, svoga Boga te su služili baalima i gajevima.

8 Stoga se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela pa ih je prodao u ruke Kušanrišatajimu, kralja Mezopotamije; i služili su sinovi Izraelovi Kušanrišatajimu osam godina.

9 A kad su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU, GOSPOD je podigao izbavitelja sinovima Izraelovim, koji ih je izbavio, *i to baš* Otniela, sina Kenaza, Kalebova mlađega brata.

10 I Duh je GOSPODNJI sišao na njega te je sudio Izraelu i pošao je u rat. I GOSPOD mu je predao u ruke Kušanrišatajima, kralja Mezopotamije te je ruka njegova nadvladala protiv Kušanrišatajima.

11 Zatim je zemlja počinula četrdeset godina. Tada je Otniel, sina Kenazov umro.

12 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM. Nato je GOSPOD ojačao Eglona, kralja moapskoga, protiv Izraela, zato što su činili ono što je zlo pred očima GOSPODNJIM.

13 Zatim je on sakupio k sebi sinove Amonove i Amalekove te je pošao i udario na Izrael te je zaposjeo Palmov grad.

14 Tako su sinovi Izraelovi služili Eglonu, kralju moapskom, osamnaest godina.

15 A kad su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU, GOSPOD im je podigao izbavitelja, Ehuda, sina Gere Benjaminovca, čovjeka koji je bio ljevak. I po njemu su

sinovi Izraelovi poslali dar Eglonu, kralju moapskom.

16 A Ehud je načinio sebi bodež koji je imao dvije oštrice, lakat dug, i pripasao ga je ispod svoje odjeće iznad svog desnog bedra.

17 I donio je dar Eglonu, kralju moapskom, a Eglon je bio vrlo debeo čovjek.

18 A kad je završio prinašanje dara, otposlao je ljude koji su nosili dar.

19 Ali se on sâm vratio, iz kamenoloma koji *su bili* kod Gilgala, te rekao: "Imam za tebe, kralju, jedan tajni nalog!" A on je rekao: "Tiho!" Tada su svi koji su stajali pored njega otišli ispred njega.

20 Zatim je Ehud došao k njemu. A on je sjedio u ljetnoj gornjoj sobi koju je imao samo za sebe. Tada mu je Ehud rekao: "Imam za tebe poruku od Boga!" A on je odmah ustao sa stolca *svoga*.

21 Nato je Ehud posegnuo svojom lijevom rukom te uzeo bodež sa svojeg desnog bedra i zario mu ga u trbuh.

22 A za oštricom ušao je i držak te se salo sklopilo nad oštricom, tako da mu nije mogao izvući bodež iz trbuha. I nečist je izlazila.

23 Tada je Ehud izašao kroz trijem te je za sobom zatvorio vrata ložnice i zaključao ih.

24 Kada je on otišao, došle su sluge njegove; i kad su pogledali to, gle, vrata ložnice *bila* su zaključana, rekli su: "Zasigurno se on povukao u svoju ljetnu odaju."

25 I čekali su sve dok nisu bili posramljeni, i, gle, on nije otvorio vrata ložnice za primanje. Stoga su uzeli ključ i otvorili *ih*. Kad gle, gospodar im je ležao mrtav na zemlji.

26 A dok su oni čekali, Ehud je pobjegao i već prošao kamenolome te pobjegao u Seiratu.

27 I dogodilo se, kad je stigao, da je zatrubio u trubu na Efrajimovoj gori; i sinovi Izraelovi sišli su s njim s gore, a on je bio pred njima.

28 Tada im je rekao: "Slijedite me, jer vam je GOSPOD u ruke predao Moapce, vaše neprijatelje." I oni su sišli za njim te su zauzeli gazove jordanske prema Moabu i nisu nikome dopustili da prijeđe preko.

29 I u ono vrijeme pogubili su oko deset tisuća Moabaca, sve kršnih i sve hrabrih junaka, i nijedan nije pobjegao.

30 Tako je Moab bio podvrgnut toga dana pod ruku Izraelovu. I zemlja je otpočinula osamdeset godina.

31 A poslije njega bio je Šamgar, sin Anatov koji je pogubio Filistejacima šest stotina ljudi bodilom volujskim. Tako je i on izbavio Izraela.

POGLAVLJE 4

Debora i Barak

1 A kad je Ehud umro, sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

2 I GOSPOD ih je prodao u ruke Jabinu, kralju kanaanskome, koji je kraljevao u Hasoru, a zapovjednik njegove vojske *bio je* Sisera, koji je živio u Harošetu Poganskom.

3 Tada su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU, jer je *taj Jabin* imao devet stotina željeznih bojnih kola i dvadeset je godina teško tlačio sinove Izraelove.

4 A Debora, proročica, žena Lapidotova, ona je u to vrijeme sudila Izraelu.

5 I ona je stanovala pod Deborinom palmom između Rame i Betela na gori Efrajimovoj; i sinovi su Izraelovi dolazili k njoj po presudu.

6 I ona je poslala da dozovu Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša te mu rekla: "Nije li GOSPOD, Bog Izraelov, zapovjedio, *govoreći*: 'Idi i potegni do gore Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća ljudi između sinova Naftalijevih i sinova Zebulunovih?'"

7 A ja ću k tebi na rijeku Kišon privući Siseru, zapovjednika Jabinove vojske, s njegovim bojnim kolima i s mnoštvom njegovim te ću ga ja predati tebi u ruke."

8 Nato joj je Barak rekao: "Ako ti hoćeš poći sa mnom, onda i ja idem; ali ako nećeš poći sa mnom, onda ni ja ne idem."

9 A ona je rekla: "Sigurno ću poći s tobom, ali na putovanju koje ćeš ti poduzeti neće biti tebi na čast jer će GOSPOD prodati Siseru ženi u ruke." Tada je Debora ustala i poslala s Barakom u Kedeš.

10 Zatim je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija u Kadeš: a s njim je uzašlo deset tisuća ljudi koji *sljede* stope njegove te je i Debora uzašla s njim.

11 A Heber Kenijac *koji je bio* od sinova Hobaba, tasta Mojsijeva odvojio se od Kenijaca te razapeo svoj šator kod ravnice saanaimske, koja *je* pored Kedeša.

12 I dojavili su Siseri da je Barak, sin Abinoamov, uzašao na goru Tabor.

13 Nato je Sisera skupio sva svoja bojna kola, *čak* devet stotina željeznih bojnih kola, i sve ljude koji *su bili* s njim, od Harošeta Poganskog do rijeke Kišon.

14 Tada je Debora rekla Baraku: "Ustani, jer *je* ovo dan u kojem GOSPOD predaje Siseru u ruke tvoje! Nije li GOSPOD izašao pred tebe?" Zatim je Barak sišao s gore Tabora i deset tisuća ljudi za njim.

15 A GOSPOD je oštricom mača pred Barakom porazio Siseru sa svim *njegovim* bojnim kola i svu vojsku *njegovu*, tako da je Sisera sišao sa *svojih* bojnih kola i pobjegao pješice.

16 No Barak je jurio za bojnim kolima i za vojskom sve do Harošeta Poganskog. I sva je Siserina vojska pala od oštrice mača *i* nijedan čovjek nije ostao.

17 Štoviše Sisera je bježao pješice prema šatoru Jaele, žene Hebera Kenijca, jer je između Jabina, kralja hasorskog, i kuće Hebera Kenijca *vladao* mir.

18 I Jaela je izašla Siseri u susret i rekla mu: "Svrati se, gospodaru moj, svrati se k meni. Ne boj se!" A kad se on svratio k njoj u šator, ona ga je pokrila plaštem.

19 Tada joj je on rekao: "Daj mi, molim te, malo vode da popijem jer sam žedan." Nato je ona otvorila mijeh s mlijekom i dala mu piti te ga pokrila.

20 Još joj je on rekao: "Stani na ulaz u šator, i neka bude, kad netko naiđe i raspituje se od tebe te kaže: 'Ima li ovdje nekoga?' Onda mu ti kaži: 'Nema!'"

21 Tada je Jaela, žena Heberova, uzela šatorski klin i primila čekić u ruke svoje pa mu se tiho približila te mu zabila klin u sljepoočice tako da se on zarinuo u zemlju. Jer je on bio tvrdo zaspao i klonuo. Tako je umro.

22 I gle, kako je Barak progonio Siseru, izašla mu je Jaela u susret te mu rekla: "Dođi i pokazat ću ti čovjeka koga ti tražiš." I kad je ušao u njezin *šator*, gle, Sisera je ležao mrtav, a u njegovoj sljepoočici *bio je* klin.

23 Tako je Bog u onaj dan pokorio Jabina, kralja kanaanskog, pred sinovima Izraelovim.

24 A ruka sinova Izraelovih je napredovala i nadvladavala protiv Jabina, kralja kanaanskog sve dok nisu uništili Jabina kralja kanaanskog.

POGLAVLJE 5

Pjesma Debore i Baraka

1 Zatim su toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevali govoreći:

2 "Hvalite GOSPODA jer je osvetio Izraela, pošto je narod dragovoljno prinio same sebe!

3 Čujte, vi kraljevi! Poslušajte, vi knezovi! Ja *baš* ja GOSPODU ću pjevati, ja ću pjevati *hvale* GOSPODU Bogu Izraelovu.

4 GOSPODE, kad si sa Seira silazio, kad si koračao iz polja edomskoga, zemlja se tresla, i izlivala se nebesa, i oblaci se vodom izlivali.

5 Gore su se topile pred GOSPODOM, *baš* taj Sinaj pred GOSPODOM, Bogom Izraelovim!

6 U dane Šamgara, sina Anatova, u dane Jaele isprazili su se glavni putevi; i oni koji su putovali hodili su po obilaznicama.

7 *Stanovnici* sela su nestali, nestali su iz Izraela sve dok ja, Debora nisam ustala, dok nisam ustala kao majka u Izraelu.

8 Nove bogove su izabrali, tada je rat došao na vrata gradska. Ima li se koji štit ili koplje da se vidi među četrdeset tisuća u Izraelu?

9 Srce *je* moje za vladare Izraelove, one među narodom što se dragovoljno prinose! Blagoslivljajte GOSPODA!

10 Prozbomite vi koji na bijelim magarcima jašete, vi koji sjedite na sudovima, i koji hodite putevima!

11 *Oni koji izbavljaju* od buke strijelaca kod pojila, tamo će prepričavati pravedna djela GOSPODNJA, *baš* pravedna djela *prema stanovnicima* njegovih sela u Izraelu. Tada će narod GOSPODNJI silaziti na gradska vrata.

12 Probudi se, probudi se Deboro! Probudi se, probudi se, pjesmu izusti! Ustani, Barače, i vodi u roblje porobljivače, ti sine Abinoamov!

13 Tada će on učiniti da oni koji su ostali zavladatai nad plemićima u narodu, GOSPOD će učiniti da zavladam nad moćnicima.

14 Iz Efrajima je izašao korijen onih koji su protiv Amaleka, slijedeći tebe Benjamine, između naroda tvojega. Iz Makira su sišli vladari, iz Zebuluna oni što upravljaju olovkom pisara.

15 I knezovi Isakarovi *bili su* s Deborom, *čak* i Isakar, pa i Barak; on je bio poslan pješice u dolinu. Zbog podjela Rubenovih *postojale su* velike misli u srcu.

16 Zašto si ostao među torovima da slušaš blejanje stada? Zbog podjela Rubenovih *postojala su* velika ispitivanja u srcu.

17 Gilead je ostao s one strane Jordana. A zašto li je Dan ostao u lađama? Ašer je prebivao na obali morskoj te ostao u lukama svojim.

18 Zebulun i Naftali *su* narod *koji* je životima svojim prkosio smrti, na uzvišicama poljskim.

19 Došli su kraljevi *i* zaratili, tada su zaratili kraljevi kanaanski u Tanaku pokraj vode megidske, *no* nisu uzeli plijen u novcu.

20 Zaratili su s neba, zvijezde su u putanji svojoj zaratile protiv Sisere.

21 Rijeka Kišon ih je otplavila, ta rijeka pradavna, rijeka Kišon. Pregazila si čvrsto, dušo moja!

22 Tada su se kopita konja lomila od galopa: galopa moćnika njegova!

23 'Proklinjite Meroz,' rekao je anđeo GOSPODNJI, 'proklinjite gorko stanovnike njegove zato što nisu pritekli u pomoć GOSPODU, u pomoć GOSPODU protiv moćnika.'

24 Blagoslovljena mimo žena neka je Jaela, žena Hebera Kenijca, mimo žena u šatoru neka je blagoslovljena!

25 On je zatražio vodu, *a* ona *mu* je mlijeko dala, u posudi gospodskoj donijela je maslac.

26 Rukom je svojom za klinom posegnula, a desnicom svojom za čekićem radničkim. I čekićem je udarila Siseru, glavu mu je smrskala kad mu je sljepoočnice probola i probila.

27 Do nogu joj se poklonio, srušio se, polegao; do nogu joj se poklonio, srušio se; gdje se poklonio tamo se mrtav srušio.

28 S prozora gleda majka Siserina i vapi kroz rešetku: 'Zašto su bojna kola njegova *tako* odužila dolazak? Zašto kotači kočija njegovih zaostaju?'

29 Njene mudre dvorkinje odgovaraju joj, da, i sama sebi odgovorom uzvraća:

30 'Nisu li požurili? Ne dijele li plijen: po djevojku za svakog ratnika ili po dvije, za Siseru plijen raznobojan, plijen vezen raznobojan, obostrano vezen raznobojan za šije onih koji plijen *uzimaju*?'

31 Tako neka propadnu svi neprijatelji tvoji, GOSPODE! A oni koji njega ljube *neka budu* kao sunce kada izlazi u svojoj moći!" I zemlja je počinula četrdeset godina.

POGLAVLJE 6

Midijanci tlače Izraela

1 Zatim su sinovi Izraelovi *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM; i GOSPOD ih je predao u ruke Midjancima na sedam godina.

2 I ruka je Midjanaca zavladala nad Izraelom. *A* zbog Midjanaca sinovi Izraelovi načinili su jame koje se nalaze po gorama, te špilje i utvrde.

3 *A ovako* je to bilo, kada je Izrael zasijao, dolazili su Midjanci; čak su na njih dolazili i Amalečani i sinovi Istoka.

4 Tada su se utaborili protiv njih i uništavali urod zemlje sve dok ne dođeš do Gaze. I nisu ostavljali hranu za Izrael, ni ovce ni vola ni magarca.

5 Jer su oni uzlazili sa svojom stokom i svojim šatorima i dolazili su kao zrikavci u mnoštvu; i oni i deve njihove, broja im nije bilo; i ulazili su u zemlju da je unište.

6 Tako je Izrael jako osiromašio zbog Midjanaca te su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU.

7 I dogodilo se, kad su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU zbog Midjanaca,

8 da je GOSPOD poslao sinovima Izraelovima proroka koji im je rekao: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Ja sam vas izvukao iz Egipta, izveo vas iz kuće ropstva.

9 I ja sam vas izbavio iz ruke Egipćana i iz ruke svih onih koji su vas tlačili. Protjerao sam ih ispred vas i dao vam njihovu zemlju.

10 I rekao sam vam: 'Ja sam GOSPOD, Bog vaš. Ne bojte se bogova Amorejaca u čijoj zemlji vi živite.' Ali vi niste bili poslušni glasu mome."

Gideonov poziv

11 I anđeo GOSPODNJI je došao te sjeo pod hrast što *je bio* u Ofri, a taj je *hrast pripadao* Joašu Abiezerovcu. Uto je njegov sin Gideon vršio pšenicu kod tjeska da bi je sakrio od Midjanaca.

12 Tada mu se pojavio anđeo GOSPODNJI te mu rekao: "GOSPOD *je* s tobom, silni junače!"

13 Nato mu je Gideon rekao: "O, moj Gospodaru, ako je GOSPOD s nama, zašto nas je onda sve ovo snašlo? I gdje su sva ona čudesa njegova o kojima su nam pripovijedali očevi naši govoreći: 'Nije li nas GOSPOD izveo iz Egipta?' A sada nas je GOSPOD napustio i predao nas u ruke Midjancima."

14 Zatim je GOSPOD pogledao na njega te rekao: "Idi u toj svojoj moći i spasit ćeš Izraela iz ruke Midjanaca. Ne šaljem li te ja?"

15 A on mu je rekao: "O, moj Gospodaru, kako ću spasiti Izraela? Gle, moja porodica u Manašeu *je* siromašna, a ja *sam* najmanji u kući oca svoga."

16 Nato mu je GOSPOD rekao: "Zasigurno ću ja biti s tobom te ćeš potući Midjance kao jednoga čovjeka."

17 A on mu je rekao: "Ako sam sada našao milost u tvojim očima, onda mi pokaži znak da ti govoriš sa mnom.

18 Nemoj otići odavde, molim te, dok ne dođem k tebi te donesem svoj dar i stavim *ga* pred tebe." Nato je rekao: "Ja ću ostati dok se ne vratiš."

19 Zatim je Gideon otišao i spremio jarića, a od efe brašna beskvasne pogače. Meso je stavio u košaricu i juhu u lonac te *to* iznio k njemu pod hrast i ponudio *to*.

20 A anđeo Božji mu je rekao: "Uzmi meso i beskvasne pogače te *ih* postavi na ovu stijenu, a juhu proljij." I on je tako učinio.

21 Tada je anđeo GOSPODNJI ispružio vršak štapa što mu je bio u ruci i dotaknuo se mesa i beskvasnih pogača. Uto je planuo oganj iz stijene te proždri meso i beskvasne pogače, a anđeo GOSPODNJI je otišao ispred očiju njegovih.

22 A kad je Gideon shvatio da *je to bio* anđeo GOSPODNJI, Gideon je rekao: "Jao meni, Gospodine BOŽE! Zato što sam vidio anđela GOSPODNJEG licem u lice!"

23 Nato mu je GOSPOD rekao: "Mir tebi! Ne boj se, nećeš umrijeti!"

24 Zato je Gideon ondje sagradio žrtvenik GOSPODU i nazvao ga "Jehovahšalom". Do dana današnjega on *je* još u Ofri Abiezerovoj.

25 I dogodilo se te iste noći da mu je GOSPOD rekao: "Uzmi očeva junca baš onog drugog od sedam godina starosti te poruši Baalov žrtvenik što ga ima tvoj otac i posijeci gaj što *je* pokraj njega.

26 Zatim sagradi žrtvenik GOSPODU, Bogu svome, na vrhu te stijene na uređenom mjestu pa uzmi tog drugog junca i prinesi žrtvu paljenicu na drvima iz gaja kojega ćeš posjeći."

27 Tada je Gideon uzeo deset ljudi od svojih slugu te je učinio kako mu je govorio GOSPOD. I *tako* se to dogodilo, zato što se bojao očeva doma i ljudi iz grada, tako da *to* nije htio učiniti danju, nego je *to* učinio noću.

Gideon uništava Baalov žrtvenik

28 A kad su građani toga grada ustali rano ujutro, gle: Baalov žrtvenik je bio srušen i gaj koji *je bio* pokraj njega posječen, a onaj drugi junac je bio prinesen na žrtveniku što *je bio* sagrađen.

29 Zatim su rekli jedan drugome: "Tko je to učinio?" I kad su istražili i raspitali se, rekli su: "Gideon, Joašev sin, je to učinio."

30 Tada su ljudi iz toga grada rekli Joašu: "Izvedi svog sina da umre zato što je srušio Baalov žrtvenik i zato što je posjekao gaj koji *je bio* pokraj njega."

31 A Joaš je rekao svima koji su stali protiv njega: "Zar ćete se vi zalagati za Baala? Zar ćete ga vi spašavati? Onaj koji će se zalagati za njega, neka se pogubi dok je još jutro. Ako je on nekakav bog, neka se založi sâm za sebe zato što mu je *netko* srušio žrtvenik."

32 Stoga je on onoga dana njega prozvao Jerubbaal govoreći: "Neka se Baal založi protiv njega zato što mu je srušio žrtvenik."

33 Tada su se svi Midjanci i Amalečani i sinovi Istoka sakupili zajedno te su prešli preko pa se utaborili u Jezreelskoj dolini.

34 Ali se Duh GOSPODNI spustio na Gideona te je on zatrubio u trubu, a Abiezerovci su se sakupili iza njega.

35 Zatim je on poslao glasnike po svem Manašeu pa su se i oni sakupili iza njega. Onda je poslao glasnike i Ašeru i Zebulun i Naftaliju te su im i oni krenuli u susret.

Runov znak

36 Tada je Gideon rekao Bogu: "Ako ti hoćeš osloboditi Izraela mojom rukom, kao što si rekao,

37 evo ja ću staviti ovčje runo na gumno. Ako rosa bude samo na runu, a *bude* suho po svoj zemlji *pokraj*, tada ću znati da ćeš mojom rukom spasiti Izraela, kao što si rekao."

38 I bilo je tako. Jer je on sutradan uranio te je iscijedio runo pa je rosa istekla iz runa, cijela zdjela puna vode.

39 Tada je Gideon rekao Bogu: "Neka se srdžba tvoj ne žari na mene što ti samo još

jednom progovaram. Dopusti da probam, molim te, samo još jednom s runom; neka sada bude samo na runu suho, a po svoj zemlji neka bude rosa!"

40 I Bog je tako učinio te noći: jer je bilo samo na runu suho, a po svoj zemlji bila je rosa.

POGLAVLJE 7

Gideonovih tristotine ljudi

1 Tada je Jerubbaal, to *jest* Gideon, i sav narod koji *je bio* s njim uranio te se utaborio pokraj Harodova studenca; tako da se vojska Midjanaca nalazila sjeverno od njih, kod brda Morea, u dolini.

2 Zatim je GOSPOD rekao Gideonu: "Previše *je* naroda koji *je* s tobom da bih im ja predao Midjance u ruke, da se Izrael ne bi hvalisao preda mnoom govoreći: 'Vlastita me je ruka spasila.'

3 Stoga sada objavi narodu na uši govoreći: 'Svaki koji se boji i strahuje, neka se vrati i brzo ode s gore Gileada.' " I vratilo se dvadeset i dvije tisuće iz naroda, a deset tisuća je ostalo.

4 Nato je GOSPOD rekao Gideonu: "Još *je* previše naroda. Povedi ih na vodu i ondje ću ih ja iskušati za tebe. I biti će, *da* za koga ti kažem: 'Taj neka ide s tobom', taj će ići s tobom. A za svakoga za kojega ti kažem: 'Taj neka ne ide s tobom', taj neće ići."

5 Tako je poveo narod na vodu. Zatim je GOSPOD rekao Gideonu: "Svaki koji bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi ga zasebno. Isto tako i svakoga koji klekne na svoja koljena da se napije."

6 I broj onih koji su laptali, rukom svojom *prinoseći vodu* k svojim ustima, bilo je tri stotine ljudi, a sav je ostali narod kleknuo da se napije vode.

7 Tada je GOSPOD rekao Gideonu: "S te tri stotine ljudi koji su laptali ja ću vas spasiti i predat ću Midjance u ruke tvoje. A sav *ostali* narod neka ide, svatko u svoje mjesto."

8 Tako je narod predao svoje namirnice u njihove ruke i njihove trube. Zatim je sve *ostale* Izraelce otposlao svakoga u svoj šatoru, a zadržao je *samo* one tri stotine

ljudi. A midjanska vojska bila je ispod njega u dolini.

9 I dogodilo se te isti noći da mu je GOSPOD rekao: "Ustani, siđi do one vojske, jer ti je predajem u ruke.

10 No ako se ti *sâm* bojiš sići, ti siđi do one vojske sa slugom svojim Purom,

11 pa ćeš čuti što govore; i nakon toga će ti se osnažiti ruke te ćeš sići do te vojske." Tada je sišao sa slugom svojim Purom do naoružanih vojnika koji *su bili* u toj vojsci.

12 A Midjanci i Amalečani i svi sinovi Istoka polijegali su po svoj dolini kao zrikavci u mnoštvu; i devama njihovim broja nije bilo, *tako* mnogo kao pijeska na obali mora.

13 I kad je Gideon došao, gle, *baš* je neki čovjek svome drugu pripovijedao san i rekao: "Gle, usnuo sam san. I gle, pogača ječmenog kruha kotrljala se do midjanske vojske; i došla je do jednog šatora i udarila u njega tako da je pao i prevrnuo se te se taj šator srušio."

14 A drug mu je odgovorio i rekao: "Nije to ništa drugo nego mač Gideona, sina Joaševa, čovjeka Izraelca. Jer mu je Bog predao u ruke Midjance i svu ovu vojsku."

15 I bilo je *tako*, da kada je Gideon čuo pripovijest toga sna i tumačenje njegovo, iskazao je štovanje te se vratio u vojsku Izraelovu i rekao: "Ustanite, jer vam je GOSPOD predao u ruke vojsku midjansku!"

16 Tada je Gideon podijelio one tri stotine ljudi u tri čete te je svakome čovjeku u ruke dao trubu i prazan vrč te luč u vrču:

17 Zatim im je rekao: "Gledajte mene i to isto činite. I gle, kada ja dođem na rub tabora, neka bude *da* kao što ja činim tako i vi činite!

18 Kad zatrubim u trubu, ja i svi koji *su* sa mnom, tada i vi zatrubite u trube na sve strane svega tabora i recite: '*Mač GOSPODNJI i Gideonov!*' "

Gideon pobjeđuje Midjance

19 Tako su Gideon i stotinu ljudi koji su bili s njim došli na rub tabora na početku srednje noćne straže. I tek što su nanovo postavili

straže, oni su zatrubili u trube i razbili vrčeve koji *su im bili* u rukama.

20 Tada su tri čete zatrubile u trube i razbile vrčeve; i držali su luči u svojoj lijevoj ruci, a trube u svojoj desnoj ruci da bi *njima* trubili. I vikali su: "Mač GOSPODNJI i Gideonov!"

21 I svaki je čovjek stajao na svom mjestu uokolo tabora. Tada je sva vojska počela trčati i vikati i bježati.

22 I dok su one tri stotine trubile u trube, GOSPOD je okrenuo mač svakome protiv druga svojega po cijelom taboru. I sva se vojska razbježala do Betšite, u Zererati, i do granice Abelmehole prema Tabatu.

23 A ljudi Izraelci iz Naftalija i iz Ašera i iz svega Manašea sakupili su se i krenuli u potjeru za Midjancima.

24 I Gideon je poslao glasnike po svoj gori Efrajimovoj govoreći: "Siđite na Midjance i zauzmite prije njih vode do Betbare i Jordana." I sakupili su se svi ljudi iz Efrajima i zauzeli vode do Betbare i Jordana.

25 I uhvatili su dva kneza midjanska, Oreba i Zeeba; Oreba su pogubili na stijeni Oreb, a Zeeba su pogubili kod Zeebova tijeska i progonili su Midjance. Zatim su Gideonu donijeli glavu Orebovu i Zeebovu na onu stranu Jordana.

POGLAVLJE 8

Gideon pobjeđuje Zebaha i Salmunu

1 Tada su mu Efrajimovi ljudi rekli: "Zašto si nam to učinio da nas nisi pozvao kada si išao zaratiti sa Midjancima?" I oštro su ga izgrdili.

2 A on im je rekao: "Što sam ja sada učinio u usporedbi s vama? Nije li Efrajimovo pabirčenje bolje od Abiezerove berbe?"

3 Bog je predao vama u ruke knezove midjanske, Oreba i Zeeba. Što sam ja mogao učiniti u usporedbi s vama?" Nato se srdžba njihova utišala prema njemu, kada im je to rekao.

4 Zatim je Gideon došao do Jordana *te* prešao preko, on i one tri stotine ljudi što *su bili* s njim, iznemogli, no ipak su *ih nastavili* progoniti.

5 Tada je rekao ljudima iz Sukota: "Dajte, molim vas, ljudima koji idu za mnoom hljebove kruha, jer su iznemogli, a ja progonim Zebaha i Salmunu, kraljeve midjanske."

6 Ali su sukotski knezovi rekli: "Zar su ruke Zebahove i Salmunine već sada u tvojoj ruci da tvojoj vojsci podarimo kruha?"

7 Nato je Gideon rekao: "Stoga ću vam, kad mi GOSPOD preda u ruke Zebaha i Salmunu, iskidati meso trnjem pustinjским i dračem."

8 Zatim je odande uzašao u Penuel te je njima rekao isto to, a ljudi iz Penuela su mu odgovorili kao što su *mu* odgovorili i ljudi iz Sukota.

9 Nato je i ljudima iz Penuela rekao govoreći: "Kad se vratim u miru, srušit ću ovu kulu."

10 A Zebah i Salmuna *bili su* u Karkoru i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuća ljudi, svi što su preostali od vojske sinova Istoka; jer je palo sto dvadeset tisuća ljudi vičnih maču.

11 Zatim je Gideon pošao putem onih što žive pod šatorima, istočno od Nobaha i Jogbehe, te je potukao vojsku jer je ta vojska postala presigurna.

12 A kad su Zebah i Salmuna pobjegli, on je krenuo u potjeru za njima te uhvatio tu dvojicu kraljeva midjanskih, Zebaha i Salmunu. Zatim je porazio svu vojsku.

13 Tada se Gideon, sin Joašev, vratio iz bitke prije nego se sunce *uzdiglo*,

14 te je uhvatio nekog mladića od ljudi iz Sukota pa ga je ispitivao; a on mu je popisao sukotske knezove i starješine njihove, *baš* sedamdeset i sedam ljudi.

15 Zatim je došao k ljudima iz Sukota i rekao: "Evo Zebaha i Salmune zbog kojih ste me prokoravali govoreći: 'Zar su ruke Zebahove i Salmunine već sada u tvojoj ruci pa da podarimo kruha tvojim ljudima koji su premoreni?' "

16 Tada je uzeo starješine gradske te trnja pustinjskog i drača pa time naučio *pameti* ljude iz Sukota.

17 Zatim je srušio kulu penuelsku te pogubio ljude iz tog grada.

18 Tada je rekao Zebahu i Salmuni: "Kakvi su ljudi *bili oni* koje ste pogubili na Taboru?" Nato su oni odgovorili: "Kakav si ti, takvi *su* i oni *bili*; svaki je nalikovao kraljevom sinu."

19 Zatim je rekao: "To *su bila* moja braća, i to sinovi moje majke. *Neka* GOSPOD živi, da ste ih ostavili na životu, ne bih vas pogubio."

20 Onda je rekao Jeteru svom prvorodencu: "Ustani i pogubi ih!" Ali mladić nije isukao svoj mač jer se bojao, zato što *je* još *bio* mlad.

21 Tada su Zebah i Salmuna rekli: "Ustani ti i navali na nas, jer kakav *je* čovjek, *takva* mu *je* i snaga." Nato je Gideon ustao i pogubio Zebaha i Salmunu te je uzeo nakit što *je bio* na vratovima njihovih deva.

Gideonov efod

22 Zatim su ljudi Izraelci rekli Gideonu: "Ti vladaj nad nama, i ti i sin tvoj i sin tvoga sina, jer si nas ti izbavio iz ruke midjanske."

23 Ali im je Gideon rekao: "Neću ja vladati nad vama, niti će moj sin vladati nad vama; GOSPOD će vladati nad vama!"

24 Onda im je Gideon rekao: "Jedno bih zaželio od vas: da mi svaki podari naušnice od svog plijena." (Jer su oni *pobijedeni* nosili zlatne naušnice zato što su bili Išmaelci.)

25 A oni su odgovorili: "Dragovoljno ćemo *ih* dati." Nato su oni rasprostrli ogrtač te je svaki na njega bacio naušnice od svog plijena.

26 A težina zlatnih naušnica što ih je on zatražio bila je tisuću i sedam stotina zlatnih *šekela*, osim nakita i ogrlica i purpurne odjeće koja je bila na midjanskim kraljevima i osim lančića što *su bili* oko vratova njihovih deva.

27 I Gideon je od toga napravio efod i postavio ga u svome gradu, u Ofri. I sav se Izrael ondje za njim odao bludu. To je postala zamka Gideonu i njegovom domu.

28 Tako su Midjanci bili pokoreni pred sinovima Izraelovim te više nisu podizali glave svoje. I zemlja je bila u miru četrdeset godina u danima Gideonovim.

Gideonova smrt

29 Zatim je Jerubaal, sin Joašev, otišao te živio u svojoj kući.

30 A Gideon je imao sedamdeset sinova koji su se rodili po tijelu njegovom jer je imao mnogo žena.

31 I njegova inoča koja *je bila* u Šekemu, i ona mu je rodila sina kome je nadjenao ime Abimelek.

32 Tada je Gideon, sin Joašev, umro u dubokoj starosti te je bio pokopan u grobnici njegova oca Joaša, u Ofri Abiezerovskoj.

33 I dogodilo se, ubrzo kako je Gideon umro da su sinovi Izraelovi ponovo skrenuli te se odali bludu s baalima te za svoga boga postavili Baalberita.

34 I sinovi se Izraelovi više nisu sjećali GOSPODA, Boga svojega, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja sa svih strana.

35 I nisu iskazivali ljubaznost prema domu Jerubaala, *to jest* Gideonu, za dobro što ga je on iskazao Izraelu.

POGLAVLJE 9

Abimelekova urota

1 I Abimelek, sin Jerubaalov, otišao je u Šekem k braći svoje majke pa je razgovarao s njima i sa svom porodicom doma očeva svoje majke govoreći:

2 "Recite, molim vas, na uši svih muškaraca šekemskih: što vam *je* bolje, da nad vama vladaju svi sinovi Jerubaalovi, što je sedamdeset osoba, ili da jedan kraljuje nad vama? Sjetite se i da *sam* ja vaša kost i vaše meso!"

3 Zatim su braća njegove majke izgovorili sve ove riječi o njemu na uši svim ostalim šekemskim muškarcima pa su se srca njihova priklonila da slijede Abimeleka; jer su govorili: "On je naš brat!"

4 I podarili su mu sedamdeset srebrnjaka iz doma Baalberitova; time je Abimelek unajmio ništavne i nevažne osobe koje su ga *počele* slijediti.

5 Zatim je došao u dom oca svoga u Ofri i pogubio svoju braću, sinove Jerubaalove,

sedamdeset osoba, na jednom kamenu. No preostao je samo Jotam, najmlađi sin Jerubaalov, jer se sakrio.

6 Tada se sakupili svi muškarci šekemski i sav dom Milov te otišli i postavili Abimeleka za kralja pored Stupaste ravnice koja *je bila* u Šekemu.

7 A kada su *to* dojavili Jotamu, on je otišao te stao na vrh gore Gerizima i podigao glas svoj i povikao i rekao im: "Čujte me, vi muškarci šekemski, da vas Bog može čuti!"

8 *Jednom* su stabla pošla pomazati sebi kralja. I rekla su maslini: 'Kraljuj nad nama!'

9 No maslina im je rekla: 'Zar da se odrekнем preteline svoje kojom se časti Boga i ljude te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

10 Zatim su stabla rekla smokvi: 'Dođi ti i kraljuj nad nama!'

11 No smokva im je rekla: 'Zar da se odrekнем slatkoće svoje i finog ploda svoga te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

12 Tada su stabla rekli lozi: 'Dođi ti i kraljuj nad nama!'

13 Nato im je loza rekla: 'Zar da se odrekнем vina svoga koje razveseljuje Boga i ljude te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

14 Tada su sva stabla rekla glogu: 'Dođi ti i kraljuj nad nama!'

15 Nato je glog rekao stablima: 'Ako me vi uistinu pomažete sebi za kralja, *tada* dođite i pouzdajte se u moju sjenu. Ako li nećete, neka iz gloga plane oganj i proždrije cedrove libanonske!'

16 Stoga sada, ako ste učinili po istini i iskrenosti kad ste Abimeleka učinili kraljem, i ako ste dobro postupili s Jerubaalom i njegovim domom, te mu učinili prema onome što zaslužuju njegove ruke;

17 (Jer se moj otac borio za vas i izložio svoj život te vas izbavio iz ruku Midjanaca,

18 a vi ste danas ustali protiv doma oca mojega i pogubili ste njegove sinove, sedamdeset osoba na jednom kamenu, te ste postavili Abimeleka sina sluškinje njegove za kralja nad muškarcima šekemskim zato što *je* on vaš brat.)

19 Ako ste dakle danas postupili istinito i iskreno prema Jerubaalu i prema njegovom

domu, *onda* se radujte s Abimelekom, pa neka se i on raduje s vama!

20 Ako li niste, neka oganj izađe iz Abimeleka i proždrije muškarce šekemske i dom Milov i neka izađe oganj iz muškaraca šekemskih i iz doma Milova i proždrije Abimeleka!"

21 Zatim je Jotam otrčao i pobjegao te otišao u Beer, pa se ondje nastanio zbog straha od svoga brata Abimeleka.

Abimelekov pad

22 Kad je kraljevao Abimelek nad Izraelom tri godine,

23 tada je Bog poslao jednog zlog duha među Abimeleka i muškarce šekemske te su muškarci šekemski iznevjerili Abimeleka,

24 da bi *ih* zadesila okrutnost *počinjena* nad sedamdeset Jerubaalovih sinova i da bi njihova krv pala na njihova brata Abimeleka, koji ih je pogubio, i na muškarce šekemske koji su mu pomagali da ubije svoju braću.

25 I muškarci šekemski postavili su mu zasjede po vrhovima gora te su pljačkali svakoga tko bi prošao pored njih tim putem. I to je bilo dojavljeno Abimeleku.

26 Zatim je Gaal, sin Ebedov, došao sa svojom braćom i prešao u Šekem; a šekemski su se muškarci pouzdali u njega.

27 I otišli su u polje i obrali svoje vinograde i izgazili *grožđe* te napravili veselje. Zatim su ušli su u dom Boga svojega pa su jeli i pili te proklinjali Abimeleka.

28 Tada je Gaal, Ebedov sin, rekao: "Tko *je* Abimelek i tko *je* Šekem da mu služimo? Nije li *on* sin Jerubaalov i Zebul, njegov službenik? Služite ljudima Hamora, oca Šekemova! Jer zašto da mi služimo njemu?"

29 Daj Bože da je ovaj narod pod mojom rukom! Tada bih ja maknuo Abimeleka." Zatim je rekao Abimeleku: 'Povećaj svoju vojsku i izađi!'

30 A kad je Zebul, gradski čelnik, čuo riječi Gaala, sin Ebedova, njegova je srdžba planula.

31 Onda je potajno poslao glasnike Abimeleku govoreći: "Evo, Gaal, sin

Ebedov, došao je u Šekem s braćom svojom i gle oni utvrđuju grad protiv tebe.

32 Stoga sada ustani noću, ti i narod što *je* s tobom, i postavi zasjedu u polju.

33 I dogodit će se, da ujutro čim se sunce podigne, ti urani i postavi se na grad. I gle, *kada* on i narod što *je* s njim izađu protiv tebe, tada ti učini njima što ti pruže okolnosti."

34 I Abimelek je ustao noću i sav narod što *je bio* s njim te postavio zasjedu nasuprot Šekemu u četiri čete.

35 I kad je Gaal, sin Ebedov, izašao i stao na ulaz gradskih vrata, Abimelek i narod što *je bio* s njim ustali su iz zasjede.

36 A kad je Gaal ugledao narod rekao je Zebulu: "Gle, silazi narod s gorskih vrhova." Nato mu je Zebul rekao: "Ti vidiš sjene gorske kao da *su* ljudi."

37 Zatim je Gaal ponovo progovorio i rekao: "Gle silazi narod po sredini zemlje, a druga četa dolazi putem od Meonenimske ravnice."

38 Tada mu je Zebul rekao: "Gdje *su* ti sada usta kojima si govorio: 'Tko *je* Abimelek da mu služimo?' Nisu li to ljudi koje si prezirao? Izađi sada molim i bori se s njima."

39 I Gaal je izašao pred ljude iz Šekema i zaratio s Abimelekom.

40 I Abimelek ga je otjerao te je on pobjegao pred njim; i mnogi su bili oboreni i izranjavani, sve do ulaza *gradskih* vratiju.

41 Tada je Abimelek živio u Arumi, a Zebul je protjerao Gaala i njegovu braću *tako* da nisu mogli živjeti u Šekemu.

42 I dogodilo se sutradan, da je narod izašao u polje pa su to dojavili Abimeleku.

43 Zato je on uzeo te ljude i podijelio ih u tri čete pa je postavio zasjedu u polju. I pogledao je, i gle, narod je izlazio iz grada. Tada je ustao na njih i potukao ih.

44 Zatim je Abimelek i četa koja *je bila* s njim navalila i stala na ulazu kod gradskih vrata, a *druge* dvije družine navalile su na sve one *ljude* koji *su bili* u polju pa su ih pogubile.

45 I Abimelek se čitav dan borio protiv grada pa ga je zauzeo i pogubio narod koji je

bio u njemu. Zatim je razorio grad i posuo ga solju.

46 A kad su *to* čuli svi ljudi iz kule šekemske ušli su u tvrđu doma boga Berita.

47 Tada je bilo dojavljeno Abimeleku da su se svi ljudi iz kule šekemske sakupili.

48 Nato se Abimelek popeo na goru Salmon, on i svi ljudi koji su bili s njim. Zatim je Abimelek uzeo sjekiru u ruke svoje te odsjekao granu sa stabla pa je podigao i stavio sebi na rame. A ljudima koji su bili s njim je rekao: "Što ste vidjeli da sam ja učinio, učinite brzo tako kako sam *i* ja učinio."

49 I svi su ljudi isto tako odsjekli svatko sebi granu te su pošli za Abimelekom pa su *ih* naslagali na tvrđu te su tvrđu nad njima zapalili ognjem. Tako da su izginuli svi ljudi iz kule šekemske, oko tisuću muškaraca i žena.

50 Zatim je Abimelek krenuo na Tebes pa se utaborio nasuprot Tebesa te ga zauzeo.

51 No unutar grada bila je čvrsta kula pa su svi muškarci i žene i svi oni iz grada pobjegli onamo te je zatvorili za sobom i popeli se na vrh kule.

52 Nato je Abimelek došao do kule i napao je. I silovito se primaknuo vratima kule da je ognjem spali,

53 no neka je žena bacila na Abimelekovu glavu mlinski kamen te mu razbila lubanju.

54 Nato je on brzo pozvao svoga momka štitonošu i rekao mu: "Izvuci mač svoj i ubij me da ljudi ne kažu za mene: 'Žena ga je pogubila.'" Tada ga je njegov momak probo te je on umro.

55 A kad su ljudi iz Izraela vidjeli da je Abimelek mrtav, otišli su svatko u svoje mjesto.

56 Tako je Bog uzvratio za Abimelekovu opakost koje je on učinio svome ocu kad je pobio svoje sedamdesetero braće.

57 I sve zlo muškaraca šekemskih Bog je vratio na glave njihove. I na njih je došla kletva Jotama, sina Jerubaalova.

POGLAVLJE 10

1 A nakon Abimeleka ustao je Tola, sin Pue, sina Dodova, čovjek iz Isakara, da bi

obranio Izraela. I on je živio u Šamiru, na Efrajimovoj gori.

2 I sudio je Izraelu dvadeset i tri godine, pa je umro te su ga pokopali u Šamiru.

3 Poslije njega ustao je Jair, Gileadovac, koji je sudio Izraelu dvadeset i dvije godine.

4 A on je imao trideset sinova koji su jahali na tridesetero ždrebeta magarećih, a imali su trideset gradova što se do dana današnjega zovu Havotjair, koji *su* u gileadskoj zemlji.

5 I Jair je umro te je bio pokopan u Kamonu.

Nastavak neposlušnosti

6 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM te su služili Baalima i Aštartama i bogovima sirijskim i bogovima sidonskim i bogovima moapskim i bogovima sinova Amonovih i bogovima filistejskim. A GOSPODA su napustili i nisu mu služili.

7 Tada se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te ih je prodao u ruke Filistejaca i u ruke sinova Amonovih.

8 I od one godine oni su mučili i tlačili sinove Izraelove; *punih* osamnaest godina sve sinove Izraelove koji su bili s one strane Jordana, u zemlji amorejskoj, koja *je* u Gileadu.

9 Štoviše sinovi su Amonovi prešli Jordan da zarate i protiv Jude i protiv Benjamina i protiv doma Efrajimovog tako da je Izrael bio jako potresen.

10 Tada su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU govoreći: "Sagriješili smo protiv tebe zato što smo i napustili Boga svojega i služili baalima!"

11 Nato je GOSPOD rekao sinovima Izraelovima: "Nisam li *vas ja izbavio* od Egipćana i od Amorejaca, i od sinova Amonovih i od Filistejaca?"

12 I Sidonci i Amalečani i Maonci su vas tlačili i vi ste zavapili prema meni i ja sam vas izbavio iz njihovih ruku.

13 Ali ste me vi napustili i *počeli* ste služiti drugim bogovima; zbog toga vas neću više izbavljati.

14 Idite i vapite bogovima koje ste sebi izabrali! Neka vas oni izbave u vrijeme vaše nevolje!"

15 Zatim su sinovi Izraelovi rekli GOSPODU: "Sagriješili smo! Učini s nama što god ti se čini dobro; samo nas, molimo te, danas izbavi!"

16 I maknuli su tuđe bogove između sebe i počeli su služiti GOSPODU. A njegova se duša ražalostila nad bijedom Izraelovom.

17 Tada su se sinovi Amonovi sakupili i utaborili u Gileadu. Sakupili su se i sinovi Izraelovi i utaborili se u Mispi.

18 Zatim su narod i knezovi gileadski rekli jedni drugima: "Tko je taj čovjek koji će započeti ratovati protiv sinova Amonovih? Neka on bude poglavar nad svim stanovnicima Gileada!"

POGLAVLJE 11

Jiftah izbavlja Izraela

1 A Jiftah Gileadanin bio je silni junak, no on je bio sin neke bludnice; tako je Gilead rodio Jiftaha.

2 Ali je i Gileadova žena njemu rodila sinove, te su sinovi te žene odrasli pa otjerali Jiftaha i rekli mu: "Nećeš dobiti baštinu u domu našega oca jer si ti sin tuđe žene."

3 Tada je Jiftah pobjegao od svoje braće i nastanio se u zemlji Tob. I ondje su se oko Jiftaha skupili ljudi ništarije te su pošli s njim.

4 I dogodilo se, s vremenom da su sinovi Amonovi zaratili protiv Izraela.

5 I bilo je tako, kad su sinovi Amonovi zaratili protiv Izraela, da su starješine gileadske otišle da bi dovele Jiftaha iz zemlje Tob.

6 I oni su rekli Jiftahu: "Dođi i budi nam zapovjednik da bi mogli ratovati protiv sinova Amonovih."

7 Nato je Jiftah rekao gileadskim starješinama: "Niste li vi mene mrzili i otjerali me iz doma oca moga? Zašto dolazite k meni sad kada ste u nevolji?"

8 Tada su gileadske starješine rekle Jiftahu: "Baš zato smo se sada vratili k tebi da pođeš s nama i zaratiš protiv sinova Amonovih i da

budeš poglavar nad svim stanovnicima Gileada."

9 Nato je Jiftah rekao gileadskim starješinama: "Ako me vi odvedete natrag doma da ratujem protiv sinova Amonovih i GOSPOD ih meni preda, hoću li vam ja biti poglavar?"

10 Tada su starješine gileadske rekle Jiftahu: "GOSPOD neka bude svjedok među nama, ako ne učinimo baš po riječima tvojim!"

11 Zatim je Jiftah otišao sa starješinama gileadskim i narod ga je postavio sebi za poglavara i zapovjednika; a Jiftah je sve svoje riječi izgovorio pred GOSPODOM u Mispi.

12 Tada je Jiftah poslao glasnike kralju sinova Amonovih govoreći: "Što ti imaš sa mnom da si došao protiv mene ratovati u moju zemlju?"

13 A kralj sinova Amonovih je odgovorio Jiftahovim glasnicima: "Zato što je Izrael kad je izlazio iz Egipta zauzeo moju zemlju, od Arnona sve do Jaboka i do Jordana. Stoga mi je sada povrati ta područja miroljubljivo!"

14 Ali Jiftah je ponovo poslao glasnike kralju sinova Amonovih

15 i rekao mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael zauzeo zemlju moapsku ni zemlju sinova Amonovih,

16 nego je Izrael, kad je izašao iz Egipta, hodao kroz pustinju do Crvenog mora pa došao u Kadeš.

17 Tada je Izrael poslao glasnike kralju edomskom govoreći: 'Pusti me, molim te, da prođem kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj nije poslušao. A isto tako poslali su i moapskom kralju, ali ni on nije htio pristati, te je Izrael ostao u Kadešu.

18 Tada su išli kroz pustinju i zaobišli zemlju edomsku i zemlju moapsku te došli istočno od zemlje moapske te se utaborili s druge strane Arnona, ali nisu ulazili unutar granica Moaba, jer je Arnon bio moapska granica.

19 Zatim je Izrael poslao glasnike Sihonu, kralju amorejskom, kralju Hešbona; i Izrael mu je rekao: 'Pusti nas da prođemo, molimo te, kroz tvoju zemlju do svojega mjesta.'

20 Ali Sihon nije povjerovao Izraelu da bi on prošao preko njegova područja, nego je Sihon skupio sav svoj narod te se utaborio u Jahasu i zaratio protiv Izraela.

21 Tada je GOSPOD, Bog Izraelov, predao Sihona i sav njegov narod u ruke Izraelu te ih je on potukao; tako je Izrael zaposjeo svu zemlju Amorejaca, stanovnika te zemlje.

22 I zaposjeli su sva područja Amorejaca, od Arnona sve do Jaboka i od pustinje sve do Jordana.

23 I sada kad je GOSPOD, Bog Izraelov, razvlastio Amorejce pred svojim narodom Izraelom, ti bi ih htio zaposjesti?

24 Zar ne posjeduješ ono što ti Kemoš, tvoj bog, daje tebi u posjed? Tako i sve one što je GOSPOD, naš Bog, protjerao pred nama, njih mi posjedujemo!

25 A sad *jesi* li ti u nečemu bolji od Balaka, sina Soporova, moapskog kralja? Je li se on ikada borio protiv Izraela? Je li on ikada ratovao protiv njega?

26 Dok je Izrael živio u Hešbonu i u njegovim naseljima i u Aroeru i u njegovim naseljima i u svim gradovima što su duž područja Arnona, *već* tri stotine godina, zašto *ih* u ono vrijeme niste povratili?

27 Dakle, ja nisam protiv tebe sagriješio nego ti meni činiš krivo ratujući protiv mene. Neka GOSPOD, Sudac, presudi danas između sinova Izraelovih i sinova Amonovih."

28 Ali kralj sinova Amonovih nije poslušao riječi što mu ih je poručio Jiftah.

Jiftahov tragični zavjet

29 Tada je Duh GOSPODNJI sišao na Jiftaha te je on prošao Gileadom i Manašoom, a prošao je i kroz gileadsku Mispu pa je od gileadske Mispe prešao *prema* sinovima Amonovim.

30 Zatim se Jiftah zavjetom zavjetovao GOSPODU te rekao: "Ako mi uspješno predaš sinove Amonove u ruke,

31 tada će se zbiti, da što god izađe na vrata moje kuće meni u susret kada se budem vraćao u miru od sinova Amonovih, neka zasigurno bude GOSPODNJE i to ću prinijeti za žrtvu paljenicu."

32 Tako je Jiftah prešao prema sinovima Amonovim da se bori protiv njih. I GOSPOD mu ih je predao u ruke.

33 I potukao ih je od Aroera sve do dolaska u Minit, *baš* u dvadeset gradova, i sve do ravnica vinogradskih. *To je bio* jako veliki pokolj. Ovako su sinovi Amonovi bili pokoreni pred sinovima Izraelovim.

34 Zatim je Jiftah došao u Mispu, u svoju kuću, i gle: kći njegova izašla mu je u susret uz defove i ples. A ona *mu je bila* jedinica, osim nje nije imao ni sina ni kćeri.

35 I dogodilo se, kad ju je ugledao da je razderao svoju odjeću i rekao: "Jao, kćeri moja, jako si me duboko spustila! I ti si od onih koji mi donose nevolju! Jer sam usta svoja pred GOSPODOM otvorio i ne mogu to prekršiti."

36 Nato mu je ona rekla: "Oče moj, ako si otvorio usta svoja pred GOSPODOM, učini sa mnom onako kako je izašlo iz usta tvojih, budući da je GOSPOD za tebe izvršio osvetu nad tvojim neprijateljima, sinovima Amonovim."

37 Zatim je rekla ocu svome: "Dopusti da ovo bude učinjeno za mene: pusti me dva mjeseca da ja odem i lutam po gorama i oplakujem svoje djevičanstvo s drugaricama svojim."

38 A on je rekao: "Idi." I opustio ju je *na* dva mjeseca te je otišla s drugaricama svojim i oplakivala po gorama svoje djevičanstvo.

39 I dogodilo se, po isteku dva mjeseca, da se ona vratila ocu svome i on je izvršio s njom svoj zavjet kojim se zavjetovao. A ona nikada nije upoznala muškarca. Tako je nastao jedan običaj u Izraelu

40 *da* svake godine kćeri Izraelove odlaze oplakivati kćer Jiftaha Gileadana, četiri dana u godini.

POGLAVLJE 12

Jiftahov sukob s Efrajimom

1 Zatim su se sakupili ljudi iz Efrajima te otišli na sjever i rekli Jiftahu. "Zašto si prešao da zaratiš protiv sinova Amonovih, a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Ognjem ćemo ti kuću spaliti nad tobom!"

2 Nato im je Jiftah rekao: "Ja i moj narod bili smo u velikom svađi sa sinovima Amonovim; a kad sam vas zvao niste me izbavili iz njihovih ruku.

3 I kad sam vidio da *me* nećete izbaviti, uzeo sam svoj život u svoje ruke i prešao sam na sinove Amonove, i GOSPOD mi ih je predao u ruke. Zašto ste dakle danas uzašli da ratujete protiv mene?"

4 Tada je Jiftah sakupio sve ljude iz Gileada i zaratio s Efrajimom. I ljudi iz Gileada su potukli Efrajima, zato što su ovi govorili: "Vi *ste*, Gileadani, Efrajimovi bjegunci usred Efrajima i usred Manašea."

5 Zatim su Gileadani zauzeli jordanske prijelaze prije Efrajimaca, i bilo je tako da kad bi, koji Efrajima koji je pobjegao, rekao: "Pustite me da prijeđem", da bi mu ljudi iz Gileada rekli: "Jesi li Efrajimovac?" Ako bi on rekao: "Nisam",

6 tada bi mu oni rekli: "Reci sada Šibolet!" A on bi rekao: "Šibolet" jer nije mogao ispravno izgovoriti, onda bi ga uhvatili i pogubili na jordanskim prijelazima. Tako je ondje u to vrijeme palo četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efrajima.

7 I Jiftah je sudio Izraelu šest godina. Zatim je Jiftah Gileadčanin umro te su ga pokopali u jednom od gradova gileadskih.

8 A poslije njega Izraelu je sudio Ibsan iz Betlehema.

9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri koje je otpravio van, a trideset je kćeri doveo izvana za svoje sinove. I on je sudio Izraelu sedam godina.

10 Zatim je Ibsan umro te su ga pokopali u Betlehemu.

11 A poslije njega Izraelu je sudio Elon Zebulonovac. I on je sudio Izraelu deset godina.

12 Zatim je Elon Zebulonovac umro te su ga pokopali u Aijalonu u zemlji Zebulunovoj.

13 A poslije njega Izraelu je sudio Abdon, sin Hilelov, Piratonjanin.

14 On je imao četrdeset sinova i trideset nećaka koji su jahali na sedamdesetero ždrebeta magarećih. I on je sudio Izraelu osam godina.

15 Zatim je umro Abdon, sin Hilelov, Piratonjanin te su ga pokopali u Piratonu u zemlji Efrajimovoj, na gori amalečanskoj.

POGLAVLJE 13

Samsonovo rođenje

1 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM te ih je GOSPOD predao u ruke Filistejcima na četrdeset godina.

2 I bio je neki čovjek iz Sore, iz porodice Danovaca, a ime mu *je bilo* Manoah. A žena mu *je bila* nerotkinja i nikada nije rodila.

3 I anđeo GOSPODNJI se pojavio toj ženi i rekao joj: "Gle sad, ti *si* nerotkinja i nisi nikada rađala, ali ćeš začeti i roditi sina.

4 Stoga sada pazi, molim te, i ne pij vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto.

5 Jer ti ćeš, evo, začeti i roditi sina. I britva mu neće prijeći po glavi, jer će dijete biti Nazirej za Boga od utrobe i on će početi izbjavljati Izraela iz ruke filistejske."

6 Nato je žena otišla i ispričala svome mužu govoreći: "Božji čovjek je došao k meni i izgled njegov *bio je* kao izgled anđela Božjega, jako zastrašujući. No ja ga nisam pitala odakle je niti mi je on rekao svoje ime.

7 Ali mi je rekao: 'Gle, ti ćeš začeti i roditi sina. I odsada nemoj piti ni vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto jer će ti dijete biti Nazirej za Boga od utrobe sve do smrti svoje.' "

8 Tada se Manoah usrdno pomolio GOSPODU i rekao: "Gospodine moj, neka Božji čovjek koga si ti poslao ponovo dođe k nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom koje će se roditi!"

9 I Bog je poslušao glas Manoahov i anđeo Božji je ponovo došao k ženi dok je ona sjedila u polju. No Manoah, muž njezin nije bio s njom.

10 Nato je žena požurila i otrčala te izvijestila svog muža i rekla mu: "Gle, pojavio mi se je čovjek koji je došao k meni *onoga* dana."

11 Tada je Manoah ustao i pošao za svojom ženom te došao do onoga čovjeka i upitao

ga: "Jesi li ti taj čovjek koji je govorio s ovom ženom?" A on je odgovorio: "Ja *sam*."

12 A Manoah je rekao: "Sada neka se riječi tvoje ispune. Kako postaviti uredbe djetetu i *kako* trebamo postupati prema njemu?"

13 Nato je anđeo GOSPODNJI rekao Manoahu: "Neka se žena čuva od svega onoga što sam joj rekao."

14 Neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze, niti neka ne pije ni vina ni žestoka pića i neka ne jede ništa nečisto. Neka obdržava sve što sam joj zapovjedio."

15 Tada je Manoah rekao anđelu GOSPODNJEM: "Molim te, daj da te zadržimo dok ne pripravimo jarića za tebe."

16 Nato je anđeo GOSPODNJI rekao Manoahu: "Da me i zadržiš, ja ne bih jeo od tvoga kruha; a ako želiš prinijeti žrtvu paljenicu, moraš je prinijeti GOSPODU." Jer Manoah nije znao da je to anđeo GOSPODNJI.

17 Zatim je Manoah rekao anđelu GOSPODNJEM: "Kako ti *je* ime, da ti možemo iskazati čast kada se ispune tvoje besjede?"

18 Nato mu je anđeo GOSPODNJI rekao: "Zašto pitaš za moje ime budući da *je* ono tajno."

19 Tako je Manoah uzeo jarića s jestivom žrtvom te *to* na stijeni prinio GOSPODU. I anđeo je učinio nešto čudesno, a Manoah i žena njegova su to gledali.

20 Jer se dogodilo, kada se plamen sa žrtvenika počeo dizati k nebu, da je i anđeo GOSPODNJI bio uznesen u tom plamenu sa žrtvenika. A *to* su gledali Manoah i njegova žena te su pali na zemlju na lica svoja.

21 A anđeo GOSPODNJI nije se više pojavljivao Manoahu i njegovoj ženi. Tada je Manoah spoznao da *je to bio* anđeo GOSPODNJI.

22 Tada je Manoah rekao svojoj ženi: "Zasigurno ćemo umrijeti zato što smo vidjeli Boga."

23 No žena mu je rekla: "Da je GOSPODU bilo drago ubiti nas, ne bi iz naše ruke primio žrtvu paljenicu i jestivu žrtvu i ne bi nam pokazao sve ovo niti bi nam u ovo vrijeme sve ovo izrekao."

24 I žena je rodila sina i nadjenula mu je ime Samson. I dijete je raslo i GOSPOD ga je blagoslivljao.

25 I Duh GOSPODNJI počeo ga je povremeno pokretati u Danovom taboru, između Sore i Eštaola.

POGLAVLJE 14

Samsonov brak

1 Zatim je Samson sišao u Timnu i u Timni je ugledao neku ženu od kćeri filistejskih.

2 Nato je uzašao te je *to* ispričao ocu svome i majci svojoj. I rekao je: "Opazio sam u Timni ženu među filistejskim kćerima: stoga mi je sada uzmite za ženu."

3 Tada su mu otac i majka rekli: "Zar nema žena među kćerima tvoje braće ili u svemu narodu mome da ti odlaziš uzeti ženu od neobrezanih Filistejaca?" Nato je Samson rekao ocu svome: "Uzmi mi je jer mi se ona jako sviđa."

4 No otac njegov i majka njegova nisu znali da *je to bilo* od GOSPODA, da on traži priliku protiv Filistejaca jer su u ono vrijeme Filistejci vladali nad Izraelom.

5 Zatim je Samson sa svojim ocem i svojom majkom sišao u Timnu i došao do timnjanskih vinograda. I gle, na njega je *krenuo* mladi lav ričući.

6 Nato se Duh GOSPODNJI silno spustio na njega te ga je on razderao kao što bi razderao jarića i nije *imao* ništa u ruci svojoj; ali nije ispričao ni ocu svome ni majci svojoj što je učinio.

7 Tada je sišao i razgovarao s onom ženom; i ona se jako svidjela Samsonu.

8 I poslije nekog vremena vratio se da je odvede pa je skrenuo s puta da vidi lavlje truplo: i gle, u lavljoj strvini *nalazio se* roj pčela i med.

9 I on je uzeo toga *meda* u ruke svoje te otišao dalje jedući pa stigao do oca svoga i majke svoje. I njima je dao te su i oni jeli; ali im nije ispričao da je toga meda uzeo iz lavlje strvine.

10 Tako je otac njegov sišao do one žene: i Samson je ondje pripremio gozbu jer su mladi ljudi tako običavali raditi.

11 I dogodilo se, kad su ga ugledali da su doveli trideset drugova da budu s njim.

12 Tada im je Samson rekao: "Sada ću vam zadati jednu zagonetku. Ako mi je zacijelo odgonetnete za sedam gozbenih dana i proniknete je, tada ću vam dati trideset platna i trideset odijela za presvlačenje.

13 Ali ako je nećete moći odgonetnuti, tada ćete vi meni dati trideset platna i trideset odijela za presvlačenje." Nato su mu oni rekli: "Zadaj zagonetku svoju da je čujemo."

14 A on im je rekao: "Iz onoga koji jede izašlo je jelo i iz jakoga izašlo je slatko." Ali u tri dana nisu mogli odgonetnuti zagonetku.

15 I dogodilo se sedmog dana da su rekli Samsonovoj ženi: "Izmami od muža svoga da nam odgonetne zagonetku da ne spalimo ognjem tebe i dom oca tvoga! Zar ste nas pozvali da nam uzmete ono što imamo? Nije li *tako*?"

16 Tada je Samsonova žena zaplakala pred njim i rekla: "Ti me samo mrziš i ne voliš me. Zadao si zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi ispričao." Nato joj je on rekao: "Gle, nisam je ispričao ni ocu svome ni majci svojoj, zar da je tebi kažem?"

17 I plakala je pred njim sedam dana, sve dok je trajala gozba. I dogodilo se, da joj je ispričao sedmoga dana zato što je navaljivala na njega. I ona je ispričala zagonetku sinovima svoga naroda.

18 I sedmoga dana, prije nego što je zašlo sunce, ljudi iz toga grada su mu rekli: "Što li je slađe od meda i što je jače od lava?" A on im je rekao: "Da niste s mojom junicom orali, ne biste odgonetnuli zagonetku moju."

19 Tada se duh GOSPODNI sišao na njega te se spustio u Aškelon i pogubio njihovih trideset ljudi pa je uzeo plijen od njih i dao odijela za presvlačenje onima koji su odgonetnuli zagonetku. I srdžba je njegova planula te je uzašao u dom oca svojega.

20 A Samsonova žena bila je *predana* njegovom drugu s kojim je prijateljevao.

POGLAVLJE 15

Samson pobjeđuje Filistejce

1 I dogodilo se nakon nekog vremena, u vrijeme žetve pšenice, da je Samson posjetio svoju ženu *donijevši* jarića. I rekao je: "Ušao bih k svojoj ženi u odaju." Ali mu njezin otac nije dopustio ući.

2 I njezin otac je rekao: "Zaista sam mislio da si je sasvim zamrzio, stoga sam je dao tvome drugu. Nije li njezina mlađa sestra ljepša od nje? Uzmi nju, molim te, umjesto one!"

3 Nato mu je Samson glede njih rekao: "Sada neću biti veći krivac od Filistejaca premda ću im ja učiniti neugodnost."

4 I Samson je otišao i ulovio tri stotine lisica i uzeo luči pa je okrenuo rep prema repu i stavio po jednu luč u sredinu između dva repa.

5 I kad je zapalio luči, pustio je *lisice* da odu u filistejsko nepokošeno žito i popalio im je i snopove i nepokošeno žito i vinograde i maslinike.

6 Tada su Filistejci rekli: "Tko je to učinio?" I odgovorili su: "Samson, zet Timnjaninov, zato što mu je on oduzeo ženu njegovu i dao je njegovom drugu." Nato su Filistejci uzašli i ognjem spalili nju i oca njezina.

7 Zatim im je Samson rekao: "Premda ste to učinili, itekako ću vam se osvetiti, pa nakon toga prestati."

8 I sve ih je potukao po kukovima i bedrima žestokim pokoljem. Zatim je sišao te se nastanio na vrhu stijene Etam.

9 Tada su Filistejci uzašli i utaborili se u Judi i raširili se sve do Lehija.

10 Nato su ljudi iz Jude rekli: "Zašto ste se podigli protiv nas?" A oni su odgovorili: "Podigli smo se da svežemo Samsona, da mu učinimo kako je on učinio nama."

11 Tada je tri tisuće ljudi iz Jude otišlo do vrha stijene Etam te su rekli Samsonu: "Zar ti ne znaš da *su* Filistejci gospodari nad nama? Što je to što si nam učinio?" A on im je rekao: "Kako su oni učinili meni, tako sam i ja učinio njima!"

12 Nato su mu rekli: "Sišli smo da te svežemo kako bismo te predali u ruke Filistejaca." A Samson im je rekao: "Zakunite mi se, da vi sami nećete navaliti na mene."

13 A oni su mu prozborili govoreći: "Nećemo, samo ćemo te čvrsto svezati i predati te u njihove ruke, ali te zasigurno nećemo ubiti." Zatim su ga svezali sa dva nova užeta i odveli sa stijene.

14 A kad su ga doveli u Lehi, Filistejci su klicali protiv njega. Tada se Duh GOSPODNJI silno spustio na njega pa su užeta što *su bila* na njegovim rukama postala kao lan koji je bio spaljen ognjem te su sveze njegove spale s ruku njegovih.

15 Uto je on našao sirovu magareću čeljust te ispružio ruku svoju pa je uzeo i njome pobio tisuću ljudi.

16 Tada je Samson rekao: "Magarećom čeljusti, gomilu po gomilu, magarećom čeljusti tisuću ljudi sam pobio."

17 I dogodilo se, kad je završio besjedu, da je bacio čeljust iz ruke svoje, a ono mjesto nazvao je Ramatlehi.

18 Zatim je jako ožednio i prizvao GOSPODA te rekao: "Ti si dao ovo veliko izbjavljenje u ruke slugе svoga pa zar ću sada umrijeti od žeđi i pasti u ruke neobrezanima?"

19 No Bog je rasjekao udubinu koja *je bila* u čeljusti i ondje je iz nje potekla voda. I kad se on napio njegov se duh povratio i on je oživio. Zato je tom *mjestu* nadjenulo ime Enhakore; to *je* u Lehi do dana današnjega.

20 I sudio je Izraelu u dane Filistejaca dvadeset godina.

POGLAVLJE 16

Samson i Delila

1 Tada je Samson otišao u Gazu i ondje je ugledao neku bludnicu pa je ušao k njoj.

2 A Gažanima *je bilo dojavljeno* govoreći: "Samson je došao ovamo!" Nato su *ga* oni opkolili i vrebali ga svu noć na gradskim vratima. I cijelu noć su bili mirni govoreći: "Ujutro, kada se razdani, *onda* ćemo ga ubiti."

3 A Samson je ležao do ponoći pa u ponoć ustao te uzeo gradska vrata i oba dovratnika te je otišao s njima, zapornicom i svime *ostalim*. Zatim *ih* je stavio na svoja ramena i odnio na vrh gore koja *je* ispred Hebrona.

4 I dogodilo se, nakon toga, da je on zavolio neku ženu iz doline Soreka čije *je* ime *bilo* Delila.

5 Zatim su filistejski velikaši uzašli k njoj te joj rekli: "Zavedi ga i vidi u čemu *leži* njegova velika snaga te čime ga možemo savladati, da ga možemo svezati i mučiti. A mi ćemo ti dati svaki po tisuću i sto srebrnjaka."

6 Zatim je Delila rekla Samsona: "Kaži mi, molim te, u čemu *leži* tvoja velika snaga i čime bi te se moglo svezati i mučiti."

7 Nato joj je Samson rekao: "Da me svežu sa sedam svježih tetiva koje nikada nisu bile osušene, tada bih oslabio i postao kao svaki drugi čovjek."

8 Tada su joj filistejski velikaši donijeli sedam svježih tetiva koje nikada nisu bile osušene te ga je ona njima svezala.

9 A neki ljudi su vrebali boraveći kod nje u odaji. Tada mu je ona rekla: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" A on je pokidao tetive kao što se pokida vlakno lana kad se dotakne ognja. Tako se nije doznalo za njegovu snagu.

10 Zatim je Delila rekla Samsonu: "Gle, narugao si mi se i rekao mi laži. A sada, molim te, kaži mi čime bi te se moglo svezati."

11 Nato joj je on rekao: "Da me čvrsto svežu novim užetima koja još nisu bila korištena, tada bih oslabio i postao kao svaki drugi čovjek."

12 Stoga je Delila uzela nova užeta te ga svezala njima i rekla mu: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" A zasjeda *je bila* namještena u odaji. No on ih je pokidao s ruku svojih kao konac.

13 Tada je Delila rekla Samsonu: "Sve dosada si mi se rugao i govorio mi laži. Kaži mi čime bi te se moglo svezati." A on joj je rekao: "Ako sedam pramenova s moje glave utkaš u tkaninu."

14 I ona je *to* učvrstila klinom te mu rekla: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" Nato se je trgnuo iz svoga sna i otišao s klinom iz vratila i tkaninom.

15 Tada mu je rekla: "Kako možeš reći 'Volim te' kad tvoje srce nije uz mene?"

Narugao si mi se ova tri puta i nisi mi rekao gdje *leži* tvoja velika snaga."

16 I dogodilo se, da ga je svakodnevno pritiskala svojim riječima te navaljivala tako da mu se duša izmučila do smrti.

17 Nato joj je ispričao sve što mu *je bilo* na srcu i rekao joj: "Nikada britva nije prošla po mojoj glavi jer ja sam Nazirej Božji od utrobe majke svoje. Kad bi me obrijali, tada bi moja snaga otišla od mene i oslabio bih i postao kao svaki drugi čovjek."

18 A kad je Delila vidjela da joj je rekao sve što mu *je bilo* na srcu, ona je poslala da se pozovu filistejski velikaši govoreći *im*: "Dođite još jednom jer mi je pokazao cijelo srce svoje." Nato su filistejski velikaši došli k njoj i donijeli novac u rukama svojim.

19 Zatim ga je ona uspavala na svojim koljenima i pozvala nekog čovjeka te mu omogućila da obrije sedam pramenova s njegove glave. I počela ga je mučiti, a snaga njegova je otišla od njega.

20 Tada je rekla: "Samson, *evo* Filistejaca na tebe!" A on se trgnuo iz sna svoga i rekao: "Izvući ću se kao i svaki put prije i otresti se." Ali nije znao da je GOSPOD odstupio od njega.

21 Onda su ga Filistejci uhvatili i iskopali mu oči te ga odveli u Gazu. Zatim su ga okovali mjedenim okovima te je on okretao mlin u tamnici.

22 Ali kosa na glavi počela je ponovo rasti nakon što je bio obrijan.

Samsonova smrt

23 I sakupili su se velikaši filistejski da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu i da se provesele. Jer su rekli: "Bog naš predao nam je u ruke Samsona, našeg neprijatelja."

24 A kad ga je narod vidio, *počeli* su slaviti svoga boga. Jer su govorili: "Bog naš predao nam je u ruke našeg neprijatelja i zatornika naše zemlje, koji je pogubio mnoge od nas."

25 I dogodilo se, kada im se srce razveselilo da su rekli: "Pozovite Samsona da nas zabavlja!" I pozvali su Samsona iz tamnice te ih je on zabavljao; a postavili su ga između stupova.

26 Tada je Samson rekao dječaku koji ga je držao za ruku: "Dopusti mi da mogu opipati stupove na kojima stoji kuća da se mogu nasloniti na njih."

27 A kuća je bila puna muškaraca i žena. *Bili su* tu i svi filistejski velikaši, a na krovu *je bilo* oko tri tisuće muškaraca i žena koji su gledali dok *ih* je Samson zabavljao.

28 Tada je Samson prizvao GOSPODA i rekao: "Gospodine, BOŽE, spomeni me se, molim te, i osnaži me, molim te, još samo jednom da se Filistejcima odjednom, Bože, osvetim za oba oka svoja."

29 I Samson je dohvatio dva srednja stupa na kojima je kuća stajala i na kojima je bila poduprta, desnicom svojom u jedan, a ljevicom svojom u drugi.

30 Onda je Samson rekao: "Neka poginem s Filistejcima!" Zatim se napregnuo iz *sve svoje* snage te se kuća srušila na velikaše i na sav narod koji *je bio* ondje. Tako je bilo više mrtvih koje je pobio kad je umirao nego onih koje je pobio za svoga života.

31 Zatim su sišla njegova braća i sav dom oca njegova pa su *ga* uzeli i odnijeli i pokopali ga između Sore i Eštaola, u grobnicu Manoaha, oca njegova. I on je sudio Izraelu dvadeset godina.

POGLAVLJE 17

Mika i Levit

1 A na gori Efrajim bio je jedan čovjek čije je ime *bilo* Mika.

2 I on je rekao majci svojoj: "Tisuću i sto *šekela* srebra što su ti bili oduzeti i koje si ti proklela, i rekla to i na moje uši, gle, to je srebro kod mene, ja sam ga uzeo." Nato mu je majka rekla: "Blagoslovio te GOSPOD, sine moj!"

3 I kad je vratio tisuću i sto *šekela* srebra majci svojoj, majka je njegova rekla: "To sam srebro potpuno posvetila GOSPODU iz svoje ruke za sina svoga da se izradi jedan izrezbareni i jedan lijevani lik. Stoga ga sada vraćam tebi."

4 No on je vratio novac svojoj majci; i majka njegova je uzela dvije stotine *šekela* srebra i dala ih ljevaču. On je izradio od njih

jedan izrezbareni lik i jedan lijevani lik. I oni su bili u Mikinoj kući.

5 A taj čovjek Mika imao je neku kuću za bogove te je načinio efod i kućne kumire te posvetio jednoga od svojih sinova koji je postao njegov svećenik.

6 U one dane nije bilo kralja u Izraelu pa je svatko radio *ono što je bilo* ispravno u njegovim vlastitim očima.

7 I bio je neki mladić iz Betlehemjude od porodice Judine; on je bio Levit, a boravio je ondje.

8 I taj je čovjek otišao iz tog grada iz Betlehemjude da boravi negdje gdje može naći *takvo mjesto*. I putujući tako, došao je u do gore Efrajim do Mikine kuće.

9 I Mika ga je upitao: "Odakle dolaziš?" A on mu je odgovorio: "Ja sam Levit iz Betlehemjude i ja sam pošao boraviti negdje gdje mogu naći *takvo mjesto*."

10 Nato mu je Mika rekao: "Ostani kod mene i budi mi ocem i svećenikom, a ja ću ti davati deset *šekela* srebra na godinu te odjeću za odjenuti i namirnice za tebe." Tako je Levit ušao unutra.

11 I Levit je bio zadovoljan što živi kod tog čovjeka, i mladić mu je bio kao jedan od njegovih sinova.

12 Zatim je Mika posvetio Levita; i mladić je postao njegov svećenik i bio je u Mikinoj kući.

13 Tada je Mika rekao: "Sad znam da će mi GOSPOD činiti dobro pošto imam Levita za *svoga* svećenika."

POGLAVLJE 18

Danovci uzimaju idole

1 U one dane nije bilo kralja u Izraelu. I u one dane pleme Danovaca tražilo je baštinu da bi tamo živjeli, jer do toga dana nije im dopala baština među plemenima Izraelovim.

2 Tada su sinovi Danovi poslali petoricu ljudi od svojih porodica, ljude junake iz svojih krajeva, iz Sore i iz Eštaola, da uhode zemlju i istraže je. I rekli su im: "Idite, istražite zemlju." A kad su došli na goru Efrajim, do Mikine kuće, ondje su prenoćili.

3 Kako *su* oni *bili* blizu Mikine kuće, oni su prepoznali glas onog mladića Levita. Zatim su svratili onamo i rekli mu: "Tko te doveo ovamo? Što radiš na ovom *mjestu*? I što ćeš ti ondje?"

4 A on im je rekao: "Tako i tako Mika čini sa mnom te me unajmio i ja sam njegov svećenik."

5 Nato su mu oni rekli: "Traži savjet od Boga, molimo te, da znamo hoće li naš put kojim idemo biti uspješan."

6 A svećenik im je rekao: "Idite u miru, pred GOSPODOM *je* put vaš kojim idete."

7 Tada su otišla ona petorica ljudi te došla u Lajiš. I vidjeli su da narod koji *je bio* ondje, živi bezbrižno, po običaju Sidonaca, mirno i sigurno. I nije bilo upravitelja u zemlji koji bi ih posramio u bilo čemu, a *bili su* daleko od Sidonaca i nisu imali nikakvog posla ni s kojim čovjekom.

8 Zatim su se vratili svojoj braći u Sori i Eštaolu pa su ih braća upitala: "Što vi *kažete*?"

9 A oni su odgovorili: "Ustajte da navalimo na njih! Jer smo vidjeli zemlju, i gle, jako *je* dobra. Zar *ste* vi još mirni? Ne budite lijeni krenuti *i* ući da zaposjednete tu zemlju.

10 Kada krenete, doći ćete k narodu koji je siguran, i u zemlju prostranu, jer vam je Bog predaje u ruke; mjesto koje ne oskudijeva ni u čemu što *je* na zemlji!"

11 Tako je odande krenulo šest stotina ljudi iz porodice Danovaca, iz Sore i iz Eštaola, opremljenih oružjem za rat.

12 I uzašli su i utaborili se u Kirjatjearimu u Judi. Stoga su to mjesto nazvali Mahanedan do današnjeg dana. *Ono je, gle, iza* Kirjatjearima.

13 Zatim su odande prešli na goru Efrajim te došli do Mikine kuće.

14 Tada su ona petorica ljudi koji su išli uhoditi zemlju Lajišku ta rekli svojoj braći: "Znate li da u ovim kućama imaju efod i kućne kumire i izrezbareni lik i lijevani lik? Stoga sada promotrite što ćete učiniti."

15 I skrenuli su onamo te došli u kuću onog mladića Levita, *baš* u Mikinu kuću, i pozdravili ga.

16 A šest stotina ljudi opremljenih oružjem za rat, koji *su bili* od sinova Danovih, stajalo je na ulazu u gradska vrata.

17 Zatim su ona petorica koja su išla uhoditi zemlju uzašla *te* su ušli onamo *i* uzeli izrezbareni lik i efod i kućne kumire i lijevani lik, a svećenik je stajao na ulazu u gradska vrata zajedno sa šest stotina ljudi koji *su bili* opremljeni oružjem za rat.

18 I ovi su ušli u Mikinu kuću *te* uzeli izrezbareni lik, efod i kućne kumire i lijevani lik. Tada im je svećenik rekao: "Što *vi to* radite?"

19 A oni su mu rekli: "Šuti, stavi ruku na usta svoja i pođi s nama *te* budi naš otac i svećenik. Zar ti *je* bolje biti svećenikom u kući jednog čovjeka nego da budeš svećenik jednom plemenu i porodici u Izraelu?"

20 Nato se svećenikovo srce razveselilo *te* je on uzeo efod i kućne kumire i izrezbareni lik pa je ušao među narod.

21 Tako su se oni okrenuli i otišli, a malene i stoku i ono što su prevozili stavili su pred sebe.

22 A kad su bili dosta daleko od Mikine kuće, sakupili su se ljudi koji *su bili* u kućama blizu Mikine kuće *te* su dostigli sinove Danove.

23 Tada su *počeli* vikati za sinovima Danovim *te* su oni okrenuli lica svoja i rekli Miki: "Što ti je da si došao s tolikom četom?"

24 Nato je on rekao: "Uzeli ste moje bogove koje sam ja načinio i svećenika *te* ste otišli. I što ja još imam? I kako to *da* mi još kažete: 'Što ti je?'"

25 A sinovi Danovi su mu rekli: "Nemoj da ti se glas čuje među nama, da srditi drugovi ne navale na tebe pa bi izgubio svoj život i živote svojih ukućana!"

26 I sinovi Danovi otišli su svojim putem. A kad je Mika vidio da su oni prejaki za njega, okrenuo se i vratio svojoj kući.

27 A oni su uzeli ono što je Mika načinio i svećenika kojega je imao, *te* su došli u Lajiš, k narodu *koji je bio* miran i siguran. I potukli su ih oštricom mača, a grad su ognjem spalili.

28 I nikoga nije bilo da ih izbavi, zato što se *te* *zbilo* daleko od Sidona i oni nisu imali

nikakvog posla ni s kojim čovjekom. I to se *zbilo* u dolini koja *leži* pored Betrehoba. Zatim su sagradili grad i nastanili se u njemu.

29 I nadjenuli su ime tom gradu Dan, po imenu Dana, oca svojega, koji se rodio Izraelu. A ime tom gradu najprije *je bilo* Lajiš.

30 Tada su sinovi Danovi postavili izrezbareni lik. A Jonatan, sin Geršoma, sina Manašeova, on i njegovi sinovi bili su svećenici Danova plemena sve do dana sužanjstva iz zemlje.

31 I postavili su sebi Mikin izrezbareni lik, što ga je on načinio, *te je bio ondje* sve vrijeme dok je Dom Božji bio u Šilu.

POGLAVLJE 19

Levit i njegova inoča

1 I dogodilo se, u one dane dok još nije bilo kralja u Izraelu, da je bio neki Levit koji je boravio na boku gore Efrajim. Uzeo je on sebi za inoču iz Betlehemjude.

2 A njegova je inoča počela bludičiti protiv njega *te* je otišla od njega u dom oca svoga u Betlehemjudu. I bila je ondje puna četiri mjeseca.

3 Tada je muž njezin ustao i otišao za njom da joj prijateljski progovori i dovede je natrag; imao je sa sobom slugu svojega i par magaraca. I ona ga je uvela u kuću oca svojega. A kad ga je ugledao djevojčin otac, radovao se što ga je susreo.

4 I njegov tast, djevojčin otac, zadržao ga je *te* je ostao kod njega tri dana; tako su ondje jeli i pili i noćivali.

5 I dogodilo se, četvrtoga dana, kad su ujutro uranili, da je on ustao da ode. Nato je djevojčin otac rekao zetu svojemu: "Utješi srce svoje zalogajem kruha, pa nakon toga idi svojim putem."

6 Zatim su obojica sjeli *te* su zajedno jeli i pili, jer je djevojčin otac bio rekao čovjeku: "Budi zadovoljan, molim te, i ostani cijelu noć i pusti da se srce tvoje proveseli!"

7 A kad je čovjek ustao da bi krenuo, njegov tast počeo je navaljivati na njega; stoga je ondje još jednom prenoćio.

8 I petoga dana ustao je rano ujutro da bi krenuo. No nato *mu* je djevojčin otac rekao: "Utješi srce svoje, molim te!" Tako su ostali sve do poslijepodneva; i obojica su zajedno jeli.

9 A kad je čovjek ustao da bi krenuo, on i inoča njegova i sluga njegov, *a* njegov tast, djevojčin otac mu je rekao: "Gle, sada se *već* dan nagnuo k večeri. Molim te ostani cijelu noć. Gle dan ide kraju, prenoći ovdje da se srce tvoje proveseli pa sutra uranite na svoj put da možete stići doma."

10 Ali čovjek nije htio ostati tu noć nego je ustao i krenuo te je došao nasuprot Jebusa, to *jest* Jeruzalema. A s njim su bila dva osamarena magarca, i inoča njegova *bila* je s njim.

11 *A* kad *su bili* blizu Jebusa, dan je već bio jako poodmakao, pa je sluga rekao svom gospodaru: "Hajde, molim te, dopusti da se svratimo u taj grad Jebusejaca i prenoćimo u njemu."

12 Ali mu je njegov gospodar rekao: "Nećemo se svraćati ondje u grad tuđinaca koji nisu od sinova Izraelovih; prijeći ćemo do Gibe."e.

13 Zatim je rekao svome sluzi: "Hajde da se primaknemo jednom od tih mjesta da prenoćimo u Gibe i ili u Rami."

14 I prošli su dalje i otišli svojim putem. I sunce je nad njima zašlo kad *su stigli* do Gibe, koja *pripada* Benjaminu.

15 Tada su svratili onamo kako bi ušli i prenoćili u Gibe. A kad je on ušao, sjeo je na gradsku ulicu, jer nije bili nikoga da ih primi u svoju kuću da prenoće.

16 I gle, neki starac dolazio je uvečer sa svoga posla u polju. *A* i on je bio iz gore Efrajim; i boravio je u Gibe, no ljudi iz tog mjesta *bili su* Benjaminovci.

17 I kad je podigao svoje oči, ugledao je čovjeka putnika na gradskoj ulici; nato je taj starac rekao: "Kamo ideš i odakle dolaziš?"

18 *A* on mu je rekao: "Mi prelazimo iz Betlehemjude prema kraju gore Efrajim. Ja *sam* odande. Išao sam u Betlehemjudu, no *sada* ja idem u dom GOSPODNI, ali nema nikoga da me primi u kuću.

19 *A* imam i slame i krme za naše magarce, a i kruha i vina za sebe, i za tvoju sluškinju i

za mladića *koji je* sa slugama tvojim. Neće nedostajati ničega."

20 Nato je starac rekao: "Mir s tobom! Bilo kako *neka* sve tvoje potrebe padnu na mene, samo nemoj noćiti na ulici."

21 Tako ga je uveo u svoju kuću te dao krmu magarcima. Zatim su oprali noge svoje pa su jeli i pili.

22 *A* kad su oni razveselili srca svoja, gle, ljudi iz tog grada, stanoviti sinovi Belijalovi, opkolili su kuću te su lupali po vratima i rekli onom starcu, gospodaru kuće govoreći: "Izvedi toga čovjeka koji je ušao u tvoju kuću da ga poznamo."

23 Tada je čovjek, gospodar kuće, izašao k njima i rekao im: "Ne, braćo moja, *ne*, molim vas, ne činite *takvoga* zla, pošto je taj čovjek ušao u moju kuću, ne činite takvu ludost.

24 Evo, *ovdje je* moja kći djevojka i njegova inoča, njih ću vam sada izvesti, pa ih ponizite i činite s njima što se vama čini dobro, ali ovom čovjeku ne činite takvu gadost."

25 No ljudi ga nisu htjeli poslušati. Tako je onaj čovjek uzeo svoju inoću te je izveo pred njih. Oni su je poznali i zlostavljali je svu tu noć sve do jutra, a kad je dan počeo svitati, pustili su je.

26 Nato je žena došla u osvit dana i srušila se na vratima kuće onog čovjeka gdje *je bio* njen gospodar; sve dok se nije razdanilo.

27 *A* njen gospodar je ujutro ustao i otvorio vrata kuće te izašao da krene svojim putem, i gle, žena njegova inoča koja se srušila *na* vratima kuće, a ruke *su* joj *bile* na pragu.

28 I rekao joj je: "Ustani, idemo!" Ali nije bilo odgovora. Tada ju je čovjek stavio na magarca, pa čovjek je ustao i krenuo u svoje mjesto.

29 *A* kad je došao kući svojoj, uzeo je nož te zgrabio svoju inoću pa je rasjekao, *zajedno* s kostima, na dvanaest dijelova te ju je poslao u sve krajeve Izraela.

30 I bilo je tako, da su svi koji su to vidjeli rekli: "Ovakvo što nije se dogodilo niti se vidjelo od dana kada su sinovi Izraelovi izašli iz zemlje egipatske do današnjeg dana. Promislite o tome, posavjetujte se i izrecite *mišljenje*."

POGLAVLJE 20

Rat između Izraela i Benjaminova plemena

1 Tada su izašli svi sinovi Izraelovi i sakupila se sva zajednica kao jedan čovjek, od Dana sve do Beeršebe i zemlje gileadske, pred GOSPODOM u Mispi.

2 I glavari svega naroda, *baš* svih plemena Izraelovih, došli su se prikazati na skupštini naroda Božjeg, četiri stotine tisuća pješaka vičnih maču.

3 (A sinovi Benjaminovi su čuli da su sinovi Izraelovi uzašli u Mispu). Tada su sinovi Izraelovi rekli: "Kažite *nam* kako se dogodila ta opakost!"

4 Nato je Levit, muž žene koja je bila ubijena, odgovorio i rekao: "Došao sam u Gibeu koja *pripada* Benjaminu, ja i moja inoča da prenoćimo.

5 A ljudi iz Gibee ustali su na mene i noću su opkolili kuću u kojoj sam bio; mene su mislili ubiti, a moju su inoču silovali tako da je umrla.

6 Tada sam uzeo svoju inoču te je rasjekao na komade i poslao je u sve krajeve baštine Izraelove, jer su počinili razvratnost i ludost u Izraelu.

7 Evo, vi *ste* svi sinovi Izraelovi, dajte ovdje svoj savjet i mišljenje."

8 Nato je sav narod ustao kao jedan čovjek govoreći: "Neka nitko ne ide u svoj šator i neka se nitko ne vraća svome domu!

9 Nego sada ovo *neka bude* ono što ćemo učiniti Gibej: *uzaći ćemo* ždrijebom protiv nje.

10 I uzet ćemo iz svih plemena Izraelovih po deset ljudi od stotine i po stotinu od tisuće i po tisuću od deset tisuća da nabave namirnice za narod; da mogu postupiti, kada dođu do Gibee Benjaminove, sukladno svojoj ludosti koju su počinili u Izraelu."

11 Tako su se svi ljudi iz Izraela sakupili protiv onoga grada, udruženi kao jedan čovjek.

12 Tada su plemena Izraelova poslala ljude po svemu plemenu Benjaminovu govoreći: "Kakva *je* to opačina što se dogodila među vama?

13 Stoga *nam* sada predajte te ljude, sinove Belijalove što *su* u Gibej, da ih pogubimo i uklonimo zlo iz Izraela!" Ali sinovi Benjaminovi nisu htjeli poslušati glas braće svoje, sinova Izraelovih.

14 I sakupili su se sinovi Benjaminovi iz *svojih* gradova u Gibej da izađu u bitku protiv sinova Izraelovih.

15 I sinova Benjaminovih *koji su* došli iz gradova pobrojilo se tada dvadeset i šest tisuća ljudi vičnih maču, osim stanovnika Gibee kojih je bilo pobrojano sedam stotina izabranih ljudi.

16 Između svega toga naroda *bilo je tu* sedam stotina izabranih ljudi, koji su bili ljevaci; svaki *od njih* gađao je kamenom navlas *točno*, i nije promašivao.

17 A ljudi iz Izraela, osim Benjaminina, bilo je pobrojano četiri stotine tisuća ljudi vičnih maču; svi *su ti bili* ratnici.

18 Tada su sinovi Izraelovi ustali i uzašli u Dom Božji te zatražili savjet od Boga i rekli: "Tko će od nas prvi krenuti u bitku protiv sinova Benjaminovih?" A GOSPOD je rekao: "Juda *neka pođe* prvi."

19 I ujutro su sinovi Izraelovi ustali i utaborili se nasuprot Gibee.

20 I ljudi iz Izraela krenuli su u bitku protiv Benjaminina; i ljudi iz Izraela postrojili su se da se bore protiv njih pred Gibeom.

21 Tada su sinovi Benjaminovi izašli iz Gibee i toga dana Izraelcima porušili na tlo dvadeset i dvije tisuće ljudi.

22 A narod, ljudi iz Izraela, su se ohrabрили te su se opet postrojili u vrstu na onome mjestu gdje su se postrojili prvoga dana.

23 (Tada su sinovi Izraelovi uzašli i plakali pred GOSPODOM sve do večeri te zatražili savjet od GOSPODA govoreći: "Hoćemo li opet uzaći u bitku protiv sinova svoga brata Benjaminina?" A GOSPOD je rekao: "Uzađite protiv njega!")

24 I drugog dana sinovi Izraelovi primakli su se protiv sinova Benjaminovih.

25 *Ali* i toga drugog dana Benjamin je izašao iz Gibee protiv njih i porušio na tlo sinovima Izraelovima još osamnaest tisuća ljudi, sve onih vičnih maču.

26 Tada su uzašli svi sinovi Izraelovi i sav narod i došli u Dom Božji te zaplakali. I

sjedili su ondje pred GOSPODOM i taj dan postili su do večeri te prinostili žrtve paljenice i žrtve mirotvornice pred GOSPODOM.

27 I sinovi Izraelovi su zatražili *savjet* od GOSPODA (jer je Kovčeg saveza Božjega bio ondje u one dane

28 a Pinhas, sin Eleazara, sina Aronova, stajao je pred njim u one dane), govoreći: "Hoću li opet izaći u bitku protiv sinova svoga brata Benjaminova ili da odustanem?" A GOSPOD je rekao: "Uzađite, jer ću ih sutra predati u ruke vaše."

29 Tada je Izrael postavio zasjedu oko Gibe.

30 I trećega dana uzašli su sinovi Izraelovi protiv sinova Benjaminovih i postrojili su se nasuprot Gibe, kao i prije.

31 I sinovi Benjaminovi izašli su protiv naroda, no bili su odvučeni od grada te su počeli udarati narod i ubijati, kao i prije, po glavnim putevima, od kojih jedan ide u Dom Božji, a drugi u Gibe po polju; *ubili su* oko trideset ljudi iz Izraela.

32 Zato su sinovi Benjaminovi rekli: "Oni su potučeni pred nama kao i prvi put." A sinovi Izraelovi su rekli: "Bježimo da ih odvučemo od grada na glavne puteve!"

33 Tada su svi ljudi iz Izraela ustali sa svojega položaja te se postrojili kod Baaltamara, i zasjeda Izraelova izašla je sa svojega položaja, *baš* iz Gibejskih poljana.

34 I došlo je deset tisuća izabranih ljudi iz svega Izraela nasuprot Gibe te je bitka bila žestoka. No oni nisu znali da *je* zlo *bilo* blizu njih.

35 Tako je GOSPOD potukao Benjaminova pred Izraelom; i sinovi Izraelovi onoga su dana pobili Benjaminovu dvadeset i pet tisuća i sto ljudi, sve onih vičnih maču.

36 Tada su sinovi Benjaminovi vidjeli da su potučeni. Jer su ljudi Izraelci prepustili položaje Benjaminovcima zato što su se pouzdali u zasjedu koju su postavili pored Gibe.

37 A oni koji su bili u zasjedi su požurili i navalili na Gibe. Zatim su se oni koji su bili u zasjedi razvukli te potukli sav grad oštricom mača.

38 A između ljudi iz Izraela i onih koji su bili u zasjedi bio je dogovoren znak: da oni zapale veliki plamen praćen dimom koji će se podići iz grada.

39 A kad su se ljudi iz Izraela *počeli* povlačiti iz bitke, Benjamin je počeo tući i ubijati ljude iz Izraela, njih oko tridesetak osoba jer su rekli: "Zaista, oni su potučeni pred nama kao u prvom boju."

40 A kada se plamen počeo dizati iz grada sa stupom dima, Benjaminovci su se osvrnuli iza sebe i gle, plamen iz grada uzdigao se do neba.

41 A kad su se ljudi iz Izraela okrenuli ponovno, ljudi Benjaminovci su bili zapanjeni jer su vidjeli da ih je snašlo zlo.

42 Stoga su okrenuli *svoja leđa* pred ljudima iz Izraela na put prema pustinji, ali ih je bitka sustigla; a oni koji su *dolazili* iz gradova bili su ubijeni među njima.

43 *Ovako* su oni opkolili Benjaminova i progonili ih *te* ih lakoćom gazili do nasuprot Gibe prema sunčevom izlasku.

44 I palo je Benjaminu osamnaest tisuća ljudi, svi ti *bili su* junaci.

45 I oni su se okrenuli i pobjegli prema pustinji kod Rimonske stijene, a oni su ih napabirčili po glavnim putevima *još* pet tisuća ljudi. Onda su ih strašno progonili do Gideoma i pogubili ih *još* dvije tisuće ljudi.

46 Tako da je toga dana od Benjaminovaca bilo palo dvadeset i pet tisuća ljudi vičnih maču, svi ti *bili su* junaci.

47 Ali se šest stotina ljudi okrenulo i pobjeglo u pustinju kod Rimonske stijene te su ostali na Rimonskoj stijeni četiri mjeseca.

48 Tada su se ljudi iz Izraela ponovo vratili k sinovima Benjaminovim te ih pobili oštricom mača, u *svakom* gradu i ljude i životinje i sve što *im* je došlo pod ruku; isto tako spalili su ognjem sve gradove do koji su došli.

POGLAVLJE 21

Briga za pleme Izraelovo

1 A ljudi iz Izraela zakleli su se u Mispi govoreći: "Neće nitko od nas dati svoju kćer Benjaminu za ženu."

2 Tada je narod došao u Dom Božji i ostao ondje pred Bogom do večeri te su podigli glas svoj i gorko plakali.

3 I govorili su: "GOSPODE, Bože Izraelov, zašto se to dogodilo u Izraelu da je danas trebalo nestati jedno pleme iz Izraela?"

4 I dogodilo se sutradan da je narod uranio i sagrađio ondje žrtvenik te su prinijeli žrtve paljenice i žrtve mirotvornice.

5 Tada su sinovi Izraelovi rekli: "*Ima li* netko među svim plemenima Izraelovim da nije uzašao sa zajednicom k GOSPODU?" Jer su se zakleli silnom zakletvom u svezi onoga tko ne uzađe u Mispu k GOSPODU, govoreći: "Neka se taj zasigurno pogubi!"

6 A sinovi Izraelovi su se pokajali zbog Benjamina, brata svojega te su rekli: "Danas je zatrto jedno pleme iz Izraela.

7 Kako ćemo dati žene onima koji su preostali pošto smo se zakleli GOSPODOM da im nećemo dati svojih kćeri za žene?"

8 Nato su rekli: "*Ima li* netko od plemena Izraelovih da nije uzašao k GOSPODU u Mispu?" I gle, nitko nije došao u tabor iz Jabešgileada na skupštinu.

9 Jer kad se narod pobrojio, gle, ondje nije bilo nikoga od stanovnika Jabešgileada.

10 Tada je zajednica poslala onamo dvanaest tisuća najhrabrijih ljudi i zapovjedila im govoreći: "Idite i pobijte oštricom mača stanovnike Jabešgileada, zajedno sa ženama i djecom.

11 A ovo *je* ono što ćete učiniti: u potpunosti ćete zatrti svakog muškarca i svaku ženu koju je muškarac polegnuo."

12 I našli su među stanovnicima Jabešgileada četiri stotine mladih djevoja, koje nisu upoznale muškarca liježući s kojim muškim, te su ih doveli u tabor u Šilu, koji *je* u zemlji kanaanskoj.

13 Tada je sva zajednica poslala *neke* da govore sinovima Benjaminovima koji su bili na Rimonskoj stijeni i objavili su im mir.

14 I Benjamin se oporavio u to vrijeme te su im davali za žene one koje su ostavili žive između žena iz Jabešgileada, ali to im nije dostajalo.

15 A narod se pokajao zbog Benjamina zato što je GOSPOD načinio razdor među plemenima Izraelovim.

16 Tada su starješine zajednice rekly: "Kako ćemo se pobrinuti za žene onima što su ostali pošto su istrijebljene žene iz Benjamina?"

17 I rekli su: "Baština *neka bude* za one koji su preostali iz Benjamina da se ne istrijebi jedno pleme iz Izraela?"

18 Ali ne možemo im davati svoje kćeri za žene." Jer su se sinovi Izraelovi bili zakleli govoreći: "Proklet *bio* onaj koji daje ženu Benjaminu!"

19 Tada su rekli: "Evo, svake je godine svetkovina GOSPODNJA u Šilu, *u mjestu* koje *je* sjeverno od Betela, istočno od glavnog puta koji od Betela uzlazi u Šekem i južno od Lebone."

20 Stoga su zapovjedili sinovima Benjaminovim govoreći: "Idite i postavite zasjede po vinogradima.

21 I pazite, pa gle, kada kćeri iz Šila izađu plesati plesove, tada vi izađite iz vinograda pa uhvatite svaki sebi ženu svoju između kćeri šilskih te otidite u zemlju Benjaminovu.

22 I zbit će se, kad njihovi očevi ili njihova braća dođu k nama da se prituže, da ćemo im mi reći: 'Budite im radi nas milostivi zato što mi nismo u ratu svakom muškarcu sačuvali ženu njegovu; jer im je vi niste dali u ono vrijeme, *tako da* trebate biti krivi.' "

23 I sinovi Benjaminovi su učinili tako i uzeli *sebi* žene prema svom broju između onih koje su plesale, koje su uhvatili. Zatim su otišli i vratili se na svoju baštinu te su obnovili gradove i nastanili se u njima.

24 I u ono su se vrijeme sinovi Izraelovi razišli odande, svaki u svoje pleme i u svoju porodicu. I odande je svaki otišao na svoju baštinu.

25 U one dane nije bilo kralja u Izraelu i svatko je činio *onako kako je bilo* ispravno u njegovim vlastitim očima.